

பாலை -

இலக்கணம்
இலக்கியம்
கற்பித்தல்

ஆக்கியோன் :

இலக்கிய கலாநிதி

பன்றிதாணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

வெளியீடு :

பன்றிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை

1994 - 07 - 10

பாலை.

திருக்காமலை

திருக்காமலை

காந்திகால

திருக்காமலை

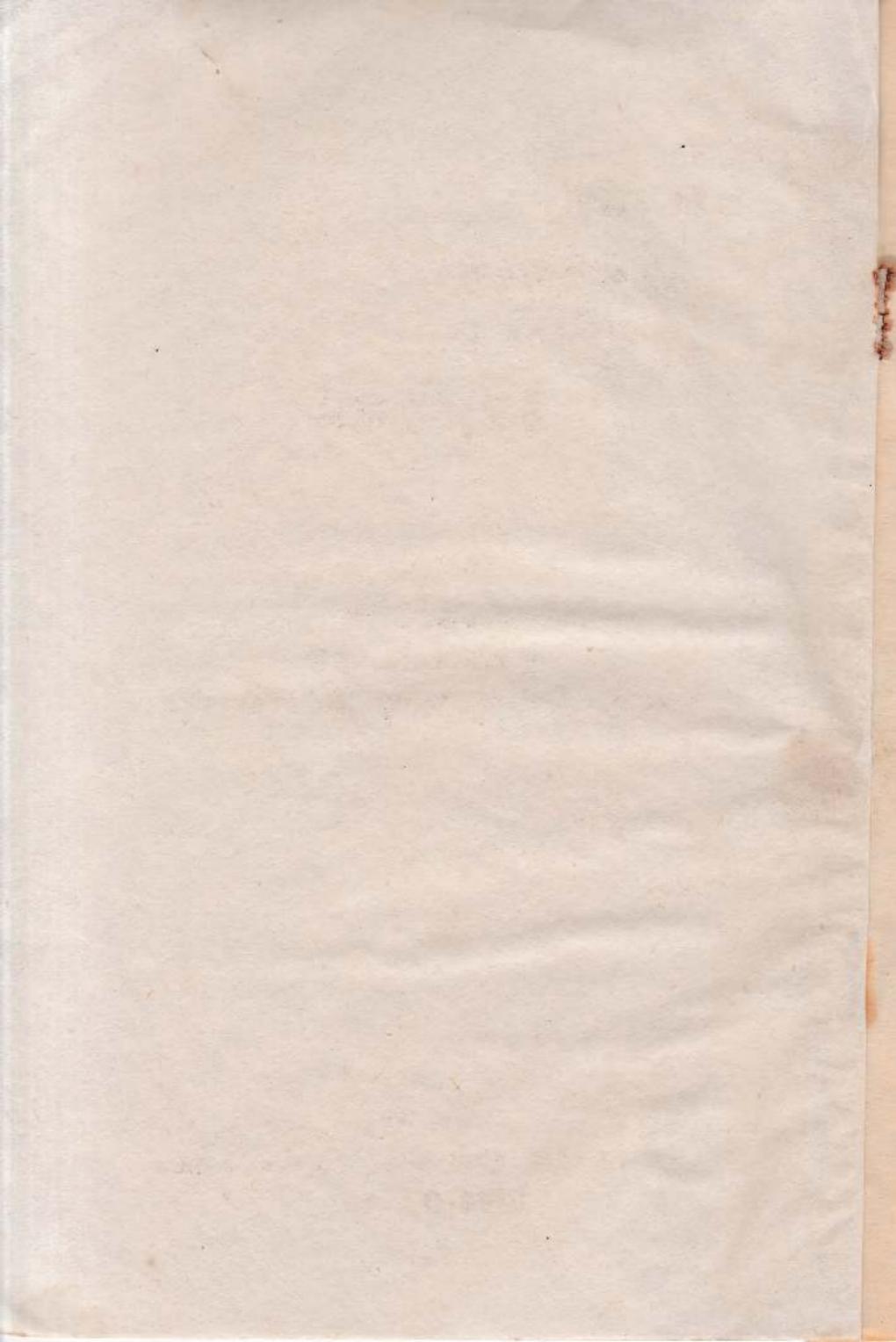
திருக்காமலை

திருக்காமலை திருக்காமலை

திருக்காமலை

திருக்காமலை திருக்காமலை

1994-07-10

அமர்:- திடு. க. சண்டேவிலிங்கம்
அங்பனிப்பு:- திமூலி காலையகால
இப்பாடு நூலாக

பாலை,
இலக்கணம்
இலக்கியம்
கற்பித்தல்

ஆக்கியோன்
இலக்கியகலாநிதி
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

வெளியீடு:
பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை
1994-07-10

நூல்:

பாஷா - இலக்கணம், இலக்கியம் கற்பித்தல்.

வெளியீடு:

பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை,
உரும்பிராய் மேற்கு, உரும்பிராய்.

முதலாம் பதிப்பு:

1994 - 07 - 10

பதிப்புரிமை:

சி. சதாசிவத்துக்கு உரியது.

விலை :

ரூபா 60/-

வெளியீட்டுக்காரர்

எமது கருத்துக்களை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப் படுத்துவதற்கும் மற்றவர்களின் மனக்கருத்துக்களை நாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் சிறந்த ஊடகமாக மொழி பயன்படுகிறது. மொழி மிகத்துறையாகவும் செம்மையாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

பாடசாலைப் பருவத்தில் படிப்படியாக மொழியைச் செம்மையுறக் கற்பித்தல் இன்றியமையாததாகும்.

முன்னர் பாலை - இலக்கணம் - இலக்கியம் - பேச்சு என்ற வகையில் மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. ஆசிரியரே பிள்ளையின் வகுப்புக்கேற்ற பகுதிகளைத் தெரிவு செய்து கற்பித்தார்.

இன்று பாலை என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக மொழி என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேற்கூறிய நான்கு பகுதிகளையும் ஒன்றிணைத்துக் கற்பிக்க வேண்டிய பகுதிகளைச் சேர்த்துப் பாடநூல்கள் கல்வித்தினைக் களத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

எனினும் மொழி கற்பி தத்துக்குப் பொருத்தமான ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்யப்படாமையும் — கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் தெளிவான மொழி அறிவுடன் சரியான கற்பித்தல் முறைகளைக் கையாளாமையுமே ஆசிரியர்கள் மொழி கற்பித்தவில் வெற்றியடையாமைக்குக் காரணம் என என்னுவதில் தவறில்லை.

இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழிப்பாணம் திருநெல்வேலி சௌவாசிரிய கலாசாலையில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருந்தவர். ஆசிரிய மாணவர்களோடு—சாதாரணபாடசாலை மாணவர்களோடு கற்பித்தல் வழிகளில் ஈடுபட்டு உழைத்த சிறந்த அநுபவசாலையுமாவர். பாலை, இலக்கணம் இலக்கியம் என்ற துறைகள் பற்றிய தமது கருத்துக்களை வெகுழுங்கிறேயே பேச்சு, கட்டுரை வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

பாஷாகற்பித்தல் தொடர்பில் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் 1955 ஆம் ஆண்டில் தினகரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. இலக்கணம், இலக்கியம் கற்பித்தல் தொடர் பாகவும் எழுதினார்கள். பண்டிதமணி அவர்களது அநுபவ முதிர்ச்சியின் பிழிசாறு என்று கருத்தக்க வகையில் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரைகளை அவர்கள் எழுதியவாறு ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் நலன்கருதி இச்சந்தரப்பத்தில் வெளியீடு செய்வது பொருத்தம் என்று பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை கருதியது.

பண்டிதமணி அவர்களது எழுத்துக்களை நூல்வடிவு செய்வதையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டு அவரது ஆசியுடன் ஆரம்பிக்கப் பெற்றபண்டிதமணி நூல்வெளியீட்டுச் சபையின் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பணியை உலகு நன்கு அறியும்!

பண்டிதமணி அவர்கள் எழுதி வெளிவந்த நூல்களின் வரிசையில், பாஷா, இலக்கணம் இலக்கியம் கற்பித்தல் என்னும் தலைப்பைக் கொண்ட இந்நூல் இருபத்து நான்காவது இடத்தைப் பெறுகின்றது.

இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது தொண்ணூற்றைந்தாவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு இன்று வெளியீட்டப்பெறும் இந்நூல். தமிழ் உலகுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்பதே எமது நம்பிக்கை.

நூல் அச்சிடும்பணியில், பண்டிதமணியவர்களின் கட்டுரைகளைத் தந்து உதவியவர் திரு. சி. சதாசிவம் அவர்கள். நெறிப்படுத்தியவர் பண்டிதர் க. உமாமகேஷ்வரன் அவர்கள். பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

இந்நூலை மிகவும் குறுகியகாலநேரத்தில் அழகுற அச்சிட்டு உதவிய சன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தினர் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் பெரு நன்றிக்கு உரியவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உரும்பிராய் மேற்கு.

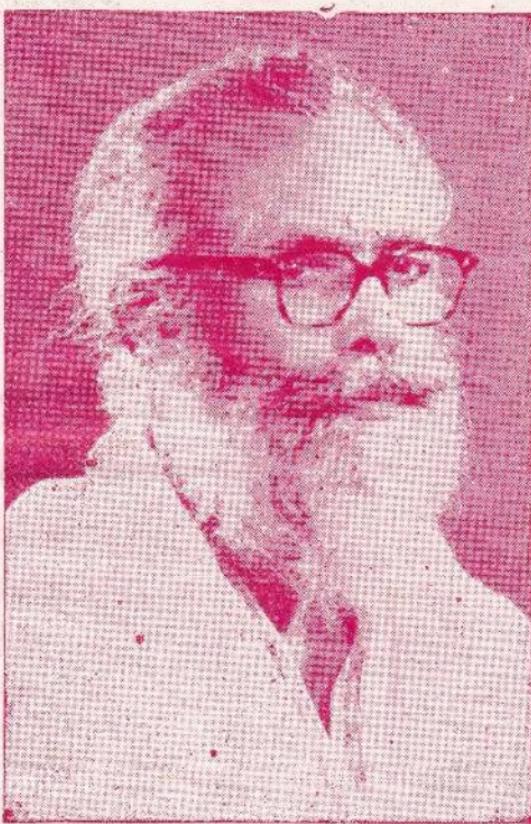
உரும்பிராய்.

1994 - 07 - 10

அ. பஞ்சாட்சரம்

காரியதுரிசி,

பண்டிதமணி நூல்வெளியீட்டுச் சபை.

இலக்கியகலாந்தி, பண்டிதமணி
டி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

பாலை கற்பித்தல் - சுருக்கக் குறிப்பு

பாலை கற்பித்தல் ஆறு மண்டலங்களாக வகுக்கப்படும்.

1 - ம் மண்டலம்

உச்சரிப்பும் எழுத்துக் கூட்டலும்.
இதில் ஆறு அத்தியாயங்கள் வரும்.

1 - ம் அத்தியாயம்
ம் கர ள கர பேதம்.

- (அ) அழு - வனப்பு ; அளகு - பறவைப் பெண்
(ஆ) அழல் - தி : —
(இ) — : அளவு - அளத்தல்.

அனல் அழவு என்று சொற்களின்மையில் மேலே ஈரிடத் திற் கிறப்பட்டன. இவ்வாறே முகர ளகர பேதத்தை முத்திறஞ் செய்து, கிரமப்படுத்தி ஒரு அகராதி தொகுப்பது இனி இன்றியமையாதது. இங்ஙனம் அமையும் அகரா தியைப் பிறகு வகுப்புக் கேற்ற வகையில் வகுத்துத் தொகுக்கலாம். கீழ்வகுப்புக் குரியவைகள் மேல்வகுப்புக் குரியவைகளோடுஞ் சேர்த்துத் தொகுக்கப்படும். பாலருக்குரியது எட்டாம் வகுப்புக்கும் உரியதாய் இருக்கும். எட்டாம் வகுப்புக்குரியது பாலருக்குரியதாகாது. உயர்தர வகுப்புக்கு அகராதி முழுவதும் உரியது. வகுப்புக்கேற்ற வகையில் வகுத்துத் தொகுத்த முகர ளகர பேத வார்த்தைகளை அழகிய எழுத்தில் அமைத்து அட்டவணை செய்து வகுப்பிலுள்ள அலைவரும் பார்க்கத் தக்கவகையில் வைக்கவேண்டும். அடிக்கடி உச்சரிப்பித்து எழுத்துக் கூட்டுவித்துப் பொருளை யும் புலப்படுத்தி வைப்பது இன்றியமையாதது. பின்னளை

முகர ஸகர பேதத்தில் வழுவுந் தோறும் சொல்லட்டையை
உபயோகிக்க வேண்டும். அன்றி அட்டவணைப் படுத்திப்
பயிற்சிக்கொடுத்துக் கொள்ளும் வார்த்தைகளை வசனத்தில்
அமைத்தும் பயிலவேண்டும். பயிற்சிக்குக் கொள்ளும் வசனம்
ஆணித்தரமானதாய் சொல்லும் பொருளும் ஒரையும் ஒத்து
முடிவதாய் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட வசனத்தை முகர
ஸகர பேதத்துக்கென்றே வைத்திருக்குங் குறிப்புப் புத்தகத்
தில் பின்னளைகள் எழுதிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

2 - ம் அத்தியாயம்

திரிக்குஞ் சொற்களின் சுவரூபம்

சுவர் சிவராய்த், திறப்புத் துறப்பாய்ப், பூசினிக்காய்
பூசணிக்காயாய், உடுக்கிற புடைவை பிடவையாய், குடிக்கிற
தண்ணீர் தண்ணியாய், இவ்வாறே என்னிறந்த வார்த்தைகள் சாதாரண வழக்கில் சுவரூபந் திரிந்து வழங்கப்
படுகின்றன. இதற்குக் கடின தடை விதிக்காத வழித் தமிழ்ப்
பாஷையே சுவரூபந் திரிந்து மற்றொரு பாஷையாய்விடும்.
சின்னஞ் சிறிய இலங்கையில் மலைநாட்டுத் தமிழரின் தமிழ்
யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கு விளங்குவதில்லை. ‘கன்னடமுங்
களிதெலுங்குங் கவின் மலையாளமுந் துஞ்சுவும்’ தமிழ்
திரிந்தவைகளே. இன்றைய சிங்களமும் தமிழ்த் திரிபு என்று
சாதித்தவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். திரியுஞ் சொற்களின்
சுவரூபங்களுக்கும் வகுப்புக்கேற்ற வகையில் அட்டவணை
களமைத்துப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். அட்டவணைகளில்
சொற்களின் சுவரூபங்களேயன்றிச் சுவரூபத் திரிபுகள் வருத
லாகாது. பின்னள்களுக்கு ‘மாதாளை’ என்று சொல்லிக்
கொடுப்பதேயன்றி ‘மாதாளை’ என்று சொல்லக்கூடாது.
சுவரைச் சிவர்என்று எழுதாதே யென்றால் சில பின்னள்
களிடஞ் சுவர் போய்ச் சிவர் நிலைத்துவிடும். பாலர்
வகுப்பில் ஒரு சிவர் எழுந்து நிலைகொள்ளுமானால் பிறகு
சர்வகலாசாலையிலே தானும் அந்தச் சிவரைத்
தகர்த்தல் இயலாது. பிறகு சுவர் வைத்தல் ஏலாது.
சொற்களின் சுவரூபப் பாதுகாப்பு அத்தியாவசியகம். பாலர்
வகுப்பிலேயே அது ஆரம்பமாக வேண்டும்.

3 - ம் அத்தியாயம்

கிராமியத் திருத்தம்

பங்கை, பெஞ்சை, பேந்து, என்றை, உன்றை, அப்ப, இப்ப முதலிய கிராமிய வழக்குக்களைத் திருத்த முயல வேண்டும். திருத்தம் கடும் இலக்கணம் ஆகாமல் இயற்கை யாய் இருத்தல் வேண்டும். கிராமியத் திருத்தத்தில் கிரா மியத்தையுங் குறித்து நேரே திருத்தத்தையும் அமைத்து அட்டவணைகள் ஆக்கலாம்.

4 - ம் அத்தியாயம்

உச்சரிப்பு மயக்கம்

முயற்சியை முயர்ச்சி யென்றும் உயர்ச்சியை உயற்சி யென்றும் பிள்ளைகள் எழுதுவதை அவதானித்தால்,

முயல் ; முயற்சி ; : உயர் ; உயர்ச்சி என்றிவ்வகை ஒரு அட்டவணை அமைக்கவும் நேரலாம்.

5 - ஆம் அத்தியாயம்

வட மொழி.

வடமொழி அட்டவணை மிகமிக இன்றியமையாதது. வடமொழிகளைத் தமிழில் இருவகையாக வழங்கலாம். ஒருவகை வடமொழியை அப்படியே வழங்குதல், உ-ம் : விஷம். மற்றைய வகை திரித்து வழங்குதல், உ-ம் : விடம். திரித்து வழங்குவதற்கு இலக்கண விதியுண்டு. இந்த விதி திரிக்காமல் வழங்குவதைத் தடைசெய்வதில்லை. திரிக்கா மல் அப்படியே வழங்கும் வழக்கம் பேச்சிலும் பேச்சை ஒட்டிய வசனத்திலும் பயின்று வருகின்றது.

ஐ ஒ, ஸ, ரஷ

என்ற அக்ஷரங்கள் தமிழ்ப்பாலையில் அப்படியே வழங்குகின்றன, பாலபாடங்கள் ஏற்றுக் கொண்டன. குறிப்பிட்ட அக்ஷரங்களை உரிய உச்சரிப்புத் தவறி வழங்குதல் கேட்கிறவர்களின் செவியைச் சித்திரவதை செய்வதாய் இருக்கும். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு உபாத்தியாயர் புஷ்பத்தைப்

புஸ்பமென்பாராகில் பிறகு அந்த ஊர் முழுவதும் சந்தோ
சமாய்த்தானிருக்கும். இந்த வருசத்திலே என்று அவர்கள்
கதை சொல்லத் தொடங்குவார்கள். பாலை பாசையாய்
விடும். பரபேர்வரன் வராதவர்களுக்குப் பரமேசு வரன்
இருக்கிறது. இவ்கண விதியும் உண்டு. பரமேஷ்வரன்
மகேஷ்வரி என்பது தப்பி. இலங்கைக்கு வந்தவன் விஜயன்.
விஷயன் என்பது மகா தப்பி.

வடமொழிச் சுவருபங்களையும் அவை விதிப்படி திரியும்
திரிபுகளையும் அட்டவணைப்படுத்த வேண்டும்.

6 - ம் அத்தியாயம்

ஆங்கில மொழி.

வடமொழி பொதுமொழி; மனிதர்களுக்கும் தேவர்க
ளுக்கும் பொதுவான மொழி. வடமொழியைத் 'தேவ
பாடை' என்கிறார் கம்பர். வடமொழியாகிய சம்ஸ்கிருத
பாலை சர்வ வோகைக பாலை. அதனிடத்தை இப்பொழுது
ஆங்கிலம் வகிக்கின்றது. அதனால் தமிழில் வழங்கு
கின்ற ஆங்கில மொழிகளை அட்டவணைசெய்து எவ்வாறு
வழங்கவேண்டுமென்று விதிகளும் அமைக்கவேண்டும்.

இன்னும் இந்த முதல் மண்டலத்தில் ஏழாவதாகவும்
ஒரு அத்தியாயம் வரலாம். அது இனிச் தமிழ் செய்யக்கடவ
புதுச் சம்பந்தத்தைப் பொறுத்ததாயிருக்கும். அச் சம்பந்தம்
சிங்கள சம்பந்தமாய், மேலும் ஹிந்திச் சம்பந்தமாய்
இருக்கலாம்.

பாலை கற்பித்தலில்,

2 - ம் மண்டலம்

பேச்சு.

3 - ம் மண்டலம்

வாசிப்பு.

4 - ம் மண்டலம்

எழுத்து.

பேச்சு வாசிப்பு எழுத்து என்கின்ற மூன்று மண்டலங்களும் மிக விரிவாக ஆராயற்பாலன். ஆசிரிய கலாசாலை
களிலே இவை ஒரு அளவுக்கு ஆராயப்படுகின்றன. அவை
களிற் கைவைத்துக் கவலைப்படாமல் அப்பாற் செல்லு
வோம்.

5 - மண்டலம்

இலக்கணம்

இலக்கணம், பேச்சு வாகிப்பு எழுத்து என்கின்ற மூன்றுக்கும் உபகாரமானது; சொற்கள் தொடர்களின் முட்டறுத்து இலக்கியப் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துவது என்ற உண்மையைப் பிள்ளைகள் உணரும்படி செய்தல் வேண்டும்.

“தீ” என்ற சொல்லின் பொருளை வரையறுத்து உணர்ந்த பிள்ளை அதனைப் பால்பகா அஃறினையைப் பெய்ரென்பான். “அவன் கண்டான்”, “அவற் கண்டான்” என்ற தொடர்களின் பொருள்வேறுபாடு தெரிந்த பிள்ளை, மூன்னையதை எழுவாய்த் தொடர் என்றும், பிள்ளையதை 2 - ம் வேற்றுமைத் தொகையென்றுங் கூறுவான்.

சொற்கள் தொடர்களின் திட்டமான பொருள் வெளிப்பாட்டின் குறியீடே இலக்கணம். பாலை பேச்சுப் பாடத்திலிருந்து ஆரம்பிப்பதால் இலக்கணம் பேச்சுக் குபகாரமான வாக்கியத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம்.

வாக்கியம், வாக்கிய உறுப்பான சொல், சொற்கோவையாகிய தொடரும் புணர்ச்சியும் ஒரு மொழி இலக்கணமாகிய பகுபதமுடிபு என்றிவ்வண்ணம் இலக்கணத்தை நான்கு அத்திபாயங்களாக வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1 - ம் அத்திபாயம்

வாக்கியம்.

பாலர் தொடக்கம் பண்ணிரண்டாம் வகுப்புவரை வாக்கியங்கள் பற்றி அறியவேண்டியன உண்டு. சிறுவர் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடும்போது எடுத்துக்கொண்ட வாக்கியங்களைப் பூர்த்திசெய்யார்கள்; குறைவாக்கியங்களாக விட்டுவிடுவார்கள். அப்படி விடாமல், அவர்கள் எடுத்த வாக்கியங்களைப் பூரணஞ் செய்து சுத்தப்படுத்தி விடுவதே அவர்களுக்கு வாக்கிய இலக்கணங் கற்பிப்பதாய் இருக்கும்.

சற்றே வளர்ந்து நான்காலது வகுப்புக்கு வந்தவர்களுக்கு, வாக்கியங்களில் பயனிலை என்று ஒரு பண்டம் இருப்பதைக் காட்டலாம். பின் மெல்ல மெல்ல அந்தப் பயனிலையைத் தழுவி எழுவாய் இருப்பது காட்டப்படும். அதன்மேல் செயப்படுபொருள் கற்பிக்கப்படும். மூன்று உறுப்புக்களும் தெரிந்தவர்களுக்கு அடைமொழி கற்பிக்கலாம். அடைமொழி செயப்படுபொருள் கற்பித்தபின்பே கற்பிக்க வேண்டும்.

எழுவாய் பயனிலை செயப்படுபொருள் அவற்றின் அடைமொழி என்றிங்குனம் படிப்பிக்கும் முறை மேல்வகுப்புக்களுக்குப் போதாது. மேல் வகுப்புக்களில் பயனிலையை எடுத்துக்கொண்டு எட்டு வேற்றுமையும் எச்சமும் அந்தப் பயனிலையைத் தழுவி வருவதைக் காட்டவேண்டும். எச்சம் பெயரெச்சம் விணையெச்சம் என இருவகைப்படும். பயனிலை பெயரானால் பெயரெச்சம் வரலாம். விணையானால் விணை எச்சம் வரலாம். பயனிலையைத் தழுவும் உறுப்புக்கள் எட்டு வேற்றுமையும் எச்சமும் ஆக ஒன்பது உறுப்புக்கள். பயனிலை இன்றியமையாத உறுப்பு. அவ்வாறே எழுவாயும் இன்றியமையாதது. ஏனையவை ஏற்றபெற்றி வருவன்.

பயனிலை முடிந்த பயனிலையும் குறையாய் பயனிலையும் என இருவகைப்படும். ‘குரியன் உதிக்கத் தாமரை மலர்ந்தது’ என்ற வசனத்தில், ‘மலர்ந்தது’ முடிந்த பயனிலை. ‘உதிக்க’ என்பது குறையாய் பயனிலை. அதற்கு எழுவாய் குரியன். தாமரை என்ற எழுவாயும் உதிக்க என்ற விணையெச்சமும் “மலர்ந்தது” என்ற பயனிலையைத் தழுவி வந்தன. உதிக்க என்பது குரியன் என்ற எழுவாய்க்கு முடிக்குஞ் சொல்லாயும் மலர்ந்தது என்ற பயனிலையோடு முடியுஞ் சொல்லாயும் நிற்கிறது. இங்குனமே முடிபு வேண்டி நிற்கும் பெயரெச்சமும் எட்டு வேற்றுமைகளும் பிறவற்றிற்கு முடிக்குஞ் சொற்களாயும் இருக்கும். ஆகவே, பயனிலையை அவ்வும் ஒன்பது உறுப்புக்களில், ஒவ்வொன்றினையும் வேறு ஒன்பது உறுப்புக்கள்

எற்றபெற்றி அவாவலாம். அங்கனம் அவாவும் அந்த ஒன்பது உறுப்புக்களையும் பிற ஒன்பது உறுப்புக்கள் அவாவலாம். இங்கனம் ஒன்றை அவாவுவதை மற்றொன்று அவாவிக் கோடு கொம்பு வளர்ப் போல வரம்பின்றி நடக்கும். பயனிலை அடிமரமாய் இந்குகும். திருமுருகாற்றுப்படை முந்துற்றுக்கு மேற்பட்ட அடிகள் கொண்டது. மதுரைக் காஞ்சி எழுநூற்றுக்கு மேற்பட்ட அடிகள் கொண்ட ஒரு பாட்டு அதிற் பிரதான பயனிலையாகிய அடிமரத்தைக் கண்டுபிடித்துவிட்டால் அதன்மேற் பிரதான கிளைகள் விசாரிக்கப்படும். பிரதான கிளைகள் ஒன்பதும் வரவேண்டும் என்னும் நியதியில்லை. எத்தனை பருத்த கிளைகள் உடன்டு என்று காணவேண்டும். அதன்மேல், அந்தக் கிளைகளின் கிளைகளையும், பின் அவற்றின் கிளைகளையும், அவ்வாறே அப்பாலுங் கண்டு செல்ல நேரும். பயனிலையை அடிமரமாக வைத்து ஒரு படங்கிறினால் ஒரு பெரிய புளியமரந் தோன்றும். எந்த நுனியைப் பற்றிக்கொண்டு இறங்கினாலும் அடிமரத்துக்கு வரலாம். இந்த முறைக்கு உரையாசிரியர்கள் சொன்முடிபு, பொருண் முடிபு, வினை முடிபு என்று பலவாறு பெயரிட்டு வழங்குவர். பத்துப்பாட்டுரை முதலியவைகளில் நீங்கே முடிபுகளைக் காணலாம். இந்த முடிபுகளைத் தொடர்ந்துதான் பத்துப் பாட்டுப்போன்ற பெரிய பாட்டுக்களின் பொருளைத் தெளிய முடியும். பெரிய பாட்டுக்களின் பொருள் தெளிதற்க எழுவாய் பயனிலை செய்ப்படு பொருள் அவைகளின் அடைமொழி என்கின்ற பங்கீரண முறை போதாது. அந்த முறை தமிழிலக்கண முறையன்று. அந்த முறையாற் சில கஷ்டங்களும்ண்டு. முடிபு வேண்டி நிற்கும் எச்சங்கள் வேற்றுமைகள் என்றிவற்றை விசேடணம் என்று பயின்றுவிடுகள் றார்கள் பின்னைகள். ‘கந்தன் மாட்டைத் தடியால் அடித்தான்’ என்ற வசனத்தில் தடியை விசேடணம் என்று சொல்லுகின்ற பின்னை, எழுவாய் செய்ப்படுபொருள் களையும் அவ்வாறு சொல்லிவிடலாம். விசேடண மாகிய அடைமொழி வேறு, அவாவுவனவேறு, எட்டுவேற்றுமைகளும் எச்சங்களும் அவாவுவன், சாரைப்பாம்பு கடித்தது என்பதில் சாரை பாம்புப் அவாவலில்லை. பாம்பே சாரை;

சாரையே பாம்பு; பாம்பு எதை அவாவுமோ, அதைச் சாரையும் அவாவும். இங்கணம் வரும் விசேடணம் வேறு; அவாவுவன் வேறு. விசேடணம் விசேடியத்தின் பிரதிநிதி. அவாவுவனவற்றை விசேடணம் என்றும் அடைமொழி என்றும் தொடக்கத்தில் வழங்கிவருகின்றோம்.

இன்னுந் தனிவாக்கியம் தொடர்லாக்கியம் மகாவாக்கியம் என்கின்ற பேதங்கள், புரோவாதம் அநுவாதம் பரகதனம் என்கின்ற பேதங்கள், குறியீடுகள் படிப்பிக்க வேண்டியவை. அநுவாதம் சுவகதனம் எனப்படும். சுவகதனத்தைத் தன்கூற்று என்றும் பரகதனத்தைப் பிறர்கூற்று என்றும் வழங்குவதுண்டு. சுவகதனமாகிய அநுவாதத்துக்கு முன்னர்ப் பெறப்படுவது புரோவாதம். நாடகங்களில் வருங் கூற்றுக்கள் புரோவாதங்கள். (இராமன் சிதையை நோக்கி) நான் காட்டுக்குப்போவேன் என்பது புரோவாதம். புரோவாதம் முதன்முதற் சொல்லப்பட்டது. இராமன் “நான் காட்டுக்குப் போவேன்” என்றான் என இராமன் கூற்றை வழிமொழிவது சுவகதனமாகிய அநுவாதம். அதனை, இராமன் தான் காட்டுக்குப் போவான் என்றான் எனப்படர்க்கைப்படுத்துவது பரகதனம்.

பயனில்லை எடுத்துக்கொண்டு வேற்றுமைகளை எச்சங்களை முடிப்பது, வாக்கிய பேதங்களை விளக்கி அப்பியசிப்பது மேல்வகுப்புக்களுக்கு உரியவை. மனக்கருத்தைப் பிழையின்றி வாக்கிய மூலம் வெளிப்படுத்துவது சிறுவர்களுக்குரியது. பாலர்கள் தொடக்கம் முதியவர்கள் பரியந்தம் யாவருக்கும் வாக்கியப் பயிற்சியில் இடமுண்டு. ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் வாக்கியத்துறையில் எவ்வளவுக்குச் செல்லவேண்டுமோ அவ்வளவை ஆசிரியர்கள் வரையறை செய்து கொள்ளல்வேண்டும். ஒரு வகுப்பிற்கு வாக்கியம் கற்பிக்கத் தொடங்கும்போது அவ்வகுப்பினர் கீழ்வகுப்புக் குரிய பகுதிகளை நன்கு கற்றிருக்கின்றார்களா என்பதை முதலிற் பரிசோதனங்கு செய்துகொள்ளல் வேண்டும், தெரிந்ததை வைத்துக்கொண்டே. எந்த வகுப்பிலும் பாடம் ஆரம்பித்தல்வேண்டும். இது பொதுநிதி.

குறியீடுகளும் வாக்கியங்கள் கற்பிக்கும்போது அந்தந்த வகுப்புக்கு ஏற்ற வகையில் கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

2 - ம் அத்தியாயம்

சொல்

வாக்கியங்கள் படிப்பிக்கும் போது எழுவாய் பயனிலை படிப்பிக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் வாக்கியங்களுக்கு அடுத்த படியான மற்றொரு அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படும். அது, வாக்கியங்களை ஆக்குகின்ற சொற்களைப் பற்றிய அத்தியாயம். பெரும்பான்மைபற்றி எழுவாய் பெயராயும் பயனிலை விணையாயும் இருப்பதை நான்காம் வகுப்பாருக்குக் காட்டலாம். அதிலிருந்து பெயர்ச்சொற்களை முதலி ஒம் விணைச் சொற்களை அதனை அடுத்தும் ஆரம்பிக்கலாம். காணுகின்ற கேட்கின்ற மோக்கின்ற சுவைக்கின்ற திண்டுகின்ற நினைக்கின்ற பொருள்களைக் குறிக்குஞ்சொற்கள் பெயர்ச்சொற்கள் என்று பெயர்ச்சொல் பற்றிப் பாடம் ஆரம்பிக்கும். பின் குணம் தொழில் இவைகளைக் குறிப்பனவும் பெயரெண்பட்டுப் பெயர் மூன்று வகையாகும். அதன் மேல் பொருளை, பொருள் இடம் காலம் சினை என நான்காக வகுத்துக் குணந் தொழில் கூட்டிப் பெயர் ஆறு ஆகும். இன்னும் பல பிரகாரம் வளரும். அவையெல்லாம் ஆறாக அடங்கும் ।

இந்த ஆறுவகையான பெயரும் திணைபற்றியும் இடம் பற்றியும் வகுக்கப்படும். அன்றி, இயற்பெயர் ஆகுபெயர் எனவும் வகுக்கப்படும். பெயர்கள் வழங்கும்போது பொருள் வேறுபாடுபற்றி எட்டு வேற்றுமைப்படும். பொருள் வேற்றுமைப்படச் சொல்லுருவும் வேறுபடும். உருவ வேறுபாட்டிற்கு உருபு என்று பெயர். வேற்றுமையும் உருபும் பெயர் படிக்குங்காற் பிரதான விஷயங்கள்.

பெயர் பிறப்புப்பற்றியும் திணை இடம்பற்றியும் இயற்பெயர் ஆகுபெயர் என்ற வகைபற்றியும் வேற்றுமைபற்றியும் பல்வேறு முகமாகப் படிக்கவேண்டியது. ஒவ்வொரு

முகமும் விரித்து வகுப்புக்கு ஏற்றவாறு வகுத்துச் சிறந்த நல்ல அப்பியாசங்களுந் தொகுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

தொழிற்பண்பிலிருந்து பிறக்கும் வினைமுதற் பெயர், செயப்படுபொருட்பெயர், கருவிப்பெயர் மேல்வகுப்பாருக்கு விரித்துப் படிப்பிக்க வேண்டியவைகள். புதிய புதிய பொருள்களுக்குப் புதிய புதிய பெயர்கள் உண்டாக்குதற்கு உபகாரமானவைகள் அவைகள். கலைச்சொற்களை ஈனுங்கற்பக தருக்களென்று அவற்றைச் சொல்லலாம்.

பெயர்கள் வேற்றுமைப்பட்ட வழி முடிக்குஞ் சொல்லல் அவாவும். முடிக்குஞ்சொல் பெரும்பாலும் வினையாய் இருக்கும். பொருள்கள் வேறுபட அவற்றில் அசைவு உண்டாகும். அசைவின் தொகுதியால் பொருளில் புடைபெயர்ச்சி உண்டாகும். புடை பெயர்ச்சியாவது ஒருபொருள் ஒரு காலத்திலிருந்து ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு காலத்துக்கு மற்றொரு இடத்துக்குப் பெயருவது. அந்தப் புடைபெயர்ச்சியைக் குறிக்குஞ் சொல் வினைச் சொல். வேற்றுமைகள் புடைபெயர்ச்சியைத் தந்து வினைச்சொல் உற்பத்தியாவதற்கும் காரணம் ஆகின்றன.

அந்த வினைச்சொல் இரண்டு வகை. தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை என்பன. தெரிநிலைவினை முதலிற் படிப்பிக்க வேண்டும். வினை, முற்று எச்சம் என இரண்டு வகைப்படும். எச்சம் இரண்டு வகை. ஆகவே முத்திறப்படுந் தெரிநிலைவினை குறிப்பு வினைகளைப் பிறப்புப் பற்றியும் தினை இடம் பற்றியும் பல்வேறு முகமாகப் படங்கள் அமைத்துப் படிப்பிக்கலாம். தெரிநிலை வினையின் பிறப்பிடம் வேறு. குறிப்பு வினைக்கும் பெயருக்கும் வேறுபாடு அத்தியாவசியகம் அறியற்பாலது. தெரிநிலை வினையில் வினையெச்சம் விஸ்தாரமானது. வினையெச்சத்துக்குக் காலங்களும் விதி ஏனை விதிகளுக்குக் காலங்களும் விதியின் வேறானது. இது வற்புறுத்தப்படல் வேண்டும்.

இன்னுந் தன்வினை, பிறவினை, பொதுவினை, செய் வினை, செயப்ராட்டுவினை, பொதுவினை முதலிய பேதங்களும் விளக்கவேண்டியவை. வடக்கே ‘ஓளித்தான்’ என்பதை ‘ஓளிந்தான்’ என்று எழுதுகிறார்கள்.

இருவகை வினைகளையும் வகுப்புக்கேற்றவாறு வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொன்றையும் பற்றி எவ்வளவு தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதை ஆசிரியர்கள் தெரிந்து கொண்டால் வகுப்புக்கேற்றவாறு முகந்து கொள்வது எனிது. உணவு பாணக்குள் இருக்க வேண்டும். அகப்பை அளவாக எடுக்கும்.

பெயர் வினைகள் போலவே இடை உரிகளும் வகுப்புக்கேற்றவாறு வகுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இடைச்சொல் மிகப் பிரதானம். ஏ, ஓ, உம் என்ற இடைச்சொற்கள் பொருள் வேறுபடுவதற்கும் பொருள் வேறுபாட்டிற்கும் ஏற்றவாறு ஒசை வேறுபடுத்துந் தக்க அப்பியாசங்கள் வேண்டும்.

3 - ம் அத்தியாயம்

தொடரும் புணர்ச்சியும்

‘அவள்’, ‘கொன்றாள்’ என்ற இரு சொற்களின் பொருளில், ‘அவட்கொன்றாள்’ என்ற தொடர்ப்பொருள் அடங்கி அமையாது. ‘அவள்’ உயிரோடிருப்பதும் இறப்பதும் இறுதி ‘ளகர’ த்தில் தங்கியிருக்கிறது. ‘ளகரம்’ ‘டகர’ மாயவழி அவள் இரந்துபடுகின்றாள். அவளை மற்றொருத்தி கொன்றுவிடுகின்றாள். அவள் கொன்றாள் என்ற தொடரின் பொருளும் வேறு. அவட் கொன்றாளென்ற தொடரின் பொருளும் வேறு.

தொடர்ப்பொருள், அல்வழிப்பொருள் வேற்றுமைப் பொருளென இரண்டுவகை; விரியால் இருபது.

அவள் கொன்றாள் எழுவாய்த் தொடர். அவட்கொன்றாள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. பொருணோக்கம் பற்றி விகாரம் வந்தது. இங்ஙனம் அன்றி ஒசைநயம் பற்றி யும் விகாரம் வரும். மகன் — தந்தை — மகன்றந்தை என வரும்.

இதை நயம்பற்றிய விகாரங்களை வகுத்துப் பொருஞ்சூரவும், ஏனைய விகாரம் எவ்வகைப் பொருணோக்கம் பற்றிய தென்றுணரவும் மாணவர்கள் வல்லவராதல் வேண்டும். கீழ்வகுப்புக்களில் தொடர்களைப் பிரிக்கப் பொருத்த ஒரு அளவுக்குப் பயிற்றுதல் போதுமானது. மேல்வகுப்பில் பொருத்துக்களின் விதிகளும் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எழுத்திலைக்கணத்திலுள்ள இடைநிலை மயக்கம், முதனிலை, இறுதிநிலை என்பன படிப்பிக்க நேரும். இடைநிலை மயக்கத்தில் எந்த எழுத்தின் பின் எந்த எழுத்து மயங்கும் என்பதை அறியலாம், அத னால் மயங்குதற்கேலாத சொற் பொருத்துக்களில் விகாரம் வருதற்குக் காரணம் புலனாம். அதிலிருந்து மயங்குதற்குரிய பொருத்துக்களில் வரும் விகாரம் பொருணோக்கம் பற்றிய தென்பது எளிதில் விளங்குத்தக்கது. புணர்ச்சி விகாரங்களின் காரணமறிதல் மேல்வகுப்புக்கு மிகப்பிரதானம். அதன் பிறகு புணர்ச்சிபற்றிய பொதுவிதிகள் படிப்பிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் முதனிலை இறுதி நிலைகள் பயன்படும். பொதுவிதிகள், சிறப்பு விதிக்குரியவைகள் மேற்செல்லா என்பது அதன் மேல் வலியுறுத்த வேண்டியது.

இங்கனம் பொதுவிதி சிறப்பு விதிகள் படிப்பிக்கும் போது, படிப்பித்து வைக்கவேண்டிய பிரதானமான மற் றொரு விஷயம் செய்கை. நிலைமொழிச் செய்கை, வருமொழிச் செய்கை, நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஆகிய இரு மொழியிலும் வருஞ்செய்கை, இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய செய்கை எனப் பொருத்துக்களில் வருஞ் செய்கையை நான்காக வகுக்கலாம். ஒரு பொருத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தப் பொருந்துக்குரிய செய்கை என்ன என்பது தெரிந்திருக்க வேண்டும். தாய்—சென்றாள் என்பதில் செய்கைக்குரிய மொழியாது? அவள் சென்றாள் என்பதில் செய்கைக்குரிய மொழி யாது? என்பது தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

* இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க. ச. த. ப. வரும்போது செய்கை பெறுவது நிலைமொழியா? வருமொழியா? நிலைமொழிக்கு ஏன் இந்தச் சூத்திரத்தில்

செய்கை சொல்லவில்லை. உடம்படுமெய் எப்படிப்பட்ட செய்கை? கன்மனம் என்ற தொடர் எத்தனை செய்கை பெற்றது? என்று இங்ஙனம் எழும் வினாக்களுக்கு விடை தெரியும் வகையில் செய்கைபற்றி யறிதல் வேண்டும். ஆகவே,

புணர்ச்சிக் காரணம், அவ்வழி வேற்றுமைத் தொடர், பொதுவிதி சிறப்புவிதி செய்கை வேறுபாடுகளே இந்த மூன்றாம் அத்தியாயத்திற் பிரதானமான விஷயங்கள். இடைநிலை மயக்கம், முதனிலை இறுதிநிலை அவற்றிற்கு உபகாரமானவை.

4 - ம் அத்தியாயம்

இருமொழியிலக்கணம்; பகுபதமுடிபு

‘படி’யென்ற விளையடி, ‘த்’ என்ற இடைநிலை ‘ஆன்’ என்ற விகுதி இந்த மூன்றையுக்கு கொடுத்துப் ‘படித்தான்’ என்ற சொல்லை ஆக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டால் பின்னை ஆக்கித் தரவேண்டும்.

‘படி-த்’ ‘இயல்பினும் விதியினும்’ என்ற குத்திரவிதிப்படி ‘படித்த்’ என்றாய்,

‘உடல்மேல் உயிர்’ என்ற குத்திர விதிப்படி படித்த-ஆன்-படித்தான் என வரும்.

அல்லழி வேற்றுமைத் தொடர்களும் புணர்ச்சி விதிகளுந்தெரிந்தவர்களே பகுபத முடிபு படித்தற்குரியவர்கள். பகுபத உறுப்புக்களில் சந்திக்கும் விகாரத்துக்கும் வேறுபாடு தெரிந்திருக்கவேண்டும். புணர்ச்சி விகாரம் பற்றி வருவது சந்தி. அங்ஙனமின்றி வலித்தன் முதலியனவாய் வருவது விகாரம். சொற்களின் பொருளை வரையறுத்துணர்தற்கு உபகாரமாவது பகுபத முடிபு. சொற்களின் பகுதியை உணராமல் விபரீதக் கருத்துக்கள் வந்த வரலாறு மிகப்பல. பதவியல், நன்னூலிலே எழுத்தத்திகாரத்திலே வருவதால் பகுபத முடிபை ஆறாம் வகுப்புக்கு விதிப்பது தவறு.

இந்த முறையிற் பயிலும் மாணவர்கள் எட்டாம் கருப்பில் நன்னூற் காண்டிகையுரையைப் படித்து விளங்கவும் அதிற் கொடுக்கப்பட்ட பரீட்சை வினாக்களுக்கு விடை எழுதவும் அப்பியாசங்களிற் பயிற்சி செய்யவும் வல்லவர் ஆவர்கள்.

இவர்களுக்கும் இவர்களுச்சு மேல் வகுப்பில் உள்ளவர் களுக்கும் பொருள் யாப்பு, அணிகள் பற்றியும் ஒருசிறிது சொல்லி வைக்கவேண்டும்.

5 - ம் 6 - ம் 7 - ம் அத்தியாயங்கள்

தன்மை உவமை உருவகம் தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய சில அணிகளும்,

எதுகை மோனை அடி சீர் முதலிய பிரதான யாப்புறுப்புச்களும், படிப்பிக்கத்தக்கவை.

பாக்கள் பாவினங்கள் பற்றியும் பொதுவான அறிவு வேண்டும்.

பொருளில்கணத்தில் முதல் கரு உரிகள் பிரதானம். உரிப்பொருளே உயிர்ப் பொருள். முதற்பொருள் அதனையீன்ற தாய் தந்தை. முதல், காலமும் இடமும் என இருவகை. நல்ல காலத்திலே சிறந்த இடத்திலே நல்லதும் இனியதுமான ஒரு உணர்ச்சி ஒருபுலவனுக்கு உண்டாகலாம். அந்த உணர்ச்சியே உயிரான உரிப்பொருள். அது கருப்பொருள்களான செவிலித் தாயர்களால் வளர்க்கப்படும். கருப்பொருள், உரிப்பொருளின் சூக்கும் தேகம். சொற்கள் ஒசைகள் சந்தங்கள் தூலதேகம்.

பொருண்மரபு சங்க காலத்துக்குப் பிறகு செத்துக்கிடக் கின்றது. பிற்காலத்திலே கருப்பொருளையே உரிப்பொருளை நிறு மயங்குவாரும் உண்டு. உரியே சுவைக்கத்தக்கது. சொன்மரபு புறந்தூய்மை. பெருண்மரபு அகந்தூய்மை. புறந்தூய்மை வேண்டியதே. ஆனால், அகந்தூய்மை இல்வழி வெறும் புறந்தூய்மை பயன்பாடில்லாத பினக்கோலமே.

‘தருமம் என்று ஒரு பொருள் உளது’ என்கிறார் கச்சியப்ப சிவாசாரியர். தருமம் விசாரிக்கற் பாலது. அதனை விசாரிப்பதே பொருண்மரபு பேணுவது. அங்குனமின்றித் தருமம் என்று எழுதன் மாத்திரையானே தமிழ்மரபு பேணியமைவது தர்மமாகாது.

சங்கத்துச் சான்றோராகிய நக்கிரர், அன்பினைந் திணைக் களவியலிலக்கணம், என்பயத்ததோவெனின், வீடுபயத்தது என்கின்றார். அவ்விலக்கணத்துக்கு இலக்கியம் என்று கொண்டாடத் தக்க காமத்துப்பால், இம்மையே பயப்பதாய இன்பங் கூறியது என்கின்றார் நாமெல்லாம் உச்சி மேற் கொள்ளும் பரிமேலழகர். திருச்சிற்றம்பலக் கோவை யும் இருக்கின்றது. பொருண்மரபு எவ்வளவு தூரம் பிறழ்ந்து கிடக்கின்றது என்பது இனி ஊகிக்கத் தக்கது.

‘புத்தரோ டமணர்கள் அறவுரை புறவுரை’ ‘சடங் கொண்ட சாத்திரத்தார் சாக்கியர் சமன் சித்தர்’ என்பன சம்பந்தர் செந்தமிழ்வாக்குக்கள். புத்த சமணகாவியங்கள் பொருண்மரபு பிறழ்ந்தவைகள். வருஞ் சந்ததியார் வரிசை தெரிந்து தமிழ்மரபு பாது காக்க வேண்டியவர்களாயின், பொருண்மரபு தெரித்தல் இன்றியமையாதது.

இலக்கண மண்டலம், வாக்கியம், சொல், தொடரும் புணர்ச்சியும், பகுபத முடிபு, அணி, யாப்பு, பொருள் என்ற கிரமத்தில் வகுப்புக்கேற்ற வகையில் நடக்கலாம்.

6 - ம மண்டலம்

மனனம்

மனனம் என்பதில் ஒரு ன கரத்தை எடுத்துவிடலாம். நல்லவைகளை மனஞ் செய்வதால் அவை மனனமாகும்.

தூய சொற்கள், வசனங்கள், பந்திகள், கட்டுரைகள் தெரிந்து அவற்றை மனஞ்செய்யச் செய்தல்வேண்டும்.

‘தூணிலாவது சுவரிலாவது சார்ந்து அதை அழுக்குப் படுத்தாதே’

என்பது முதலாம் பாலபாடத்தில் ஒரு வசனம். இந்த வசனம் மனனஞ் செய்த பிள்ளைக்கு ஒருநாளைக்கு ‘அல்லது’ க்கும் ‘ஆவது’ க்கும் உள்ள பேதங் கற்பிக்கலாம். இப்படிச் சந்தர்ப்பத்தில் சட்டு ஒருமையாய் வரவேண்டுமோ பன்மையாய் வரவேண்டுமோ என்பதையும் நிச்சயம் செய்து கொள்ளுவான். சுவரும் இருக்கிறது.

‘தனிக்குகுற்றெழுத்தல்லாத மற்றை யெழுத்துக்களுக்குப் பின்னே சொல்லிறுதியிலே வல்லின மெய்யின் மேல் வரும் உகரம் குற்றியலுகரம், என்ற வசனம் நன்னூற் குத்திரத்தையே சீரணித்துவிட்டது. சொல்லும் பொருளும் ஒசையும் ஒத்து முடியும் உரைகற்களான வசனங்கள் மனனஞ் செய்ய வேண்டியவைகள். ‘ஓழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை, என்ற குறஞ்சையில், ‘தமக்குரிய ஓழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறத்தலாவது’ என்று தொடங்கும் வசனம் மனனமாக வேண்டும்.

இங்கு மன்றிப் பலவேறு நடைகள் பற்றியும் வசனங்கள் பயிற்சி செய்யவேண்டும். பொருளுக்கு நடையன்றி நடைக்குப் பொருளான்று. சிலர் சில சொற்கடலைப் பெய்து, நடையொன்றனைப் பயின்று கொண்டு, எவ்வகையப் பொருளையுந் தமது நடையில் அமைக்க முயல்கின்றனர். அந்தச் சாரை நடையில் பொருள் தலைகாட்டி, மெய்ப்பாடு பிறப்பதில்லை.

நாவலர் அவர்கள் பொருளுக்கேற்ற வகையில் பலவேறு நடைகளை வசனத்தில் தந்திருக்கிறார்கள். படிப்படியே வகுப்புக்கேற்ற நடைகளை ஆசிரியர்கள். தொகுத்துப் பயிற்றல் வேண்டும்.

வசனம் போலவே சிறந்த கருத்துள்ள பாட்டுக்கள் பொருளுக்கேற்றவாறு நடைவேறுபட்டவைகள் தொகுத்து மனத்தில் இருத்தவேண்டியவைகள்.

இலக்கணம் கற்பிக்கும் முறை

நான்காம் வகுப்பாரும், அதற்கு மேல் வகுப்பாரும் தத்தம் தகுதிக்கேற்ற வசனங்களையும் செய்யுள்களையும் பொழிப்பாகவன்றி, வாக்கியங்கள் சொற்கள் தொடர்களின் பொருளை வரையறுத்துப் படிக்கவேண்டியவர்கள். இவற்றின் பொருளை வரையறுத்துப் படித்தலாவது, இவற்றின் இலக்கணங்களையறிதலாம். மாணவர்கள் முதலிற் பயிலுவது வாக்கியங்களாதவின், வாக்கிய இலக்கணங்களை முன்னும், சொற்கள் வாக்கிய உறுப்பாதவின், வாக்கியத்தோடு தொடர்புடூத்திச் சொற்களின் இலக்கணத்தை அதன் பின்பும், தனிச் சொற்களின் பொருள் கொண்டு தொடர்ச் சொற்களின் பொருள் வேறுபாடுகளை உணர்தல் கூடாமையின் அதன் பின் தொடரிலக்கணத்தையும் தொடர்ச் சொற்களின் பொருள் வேறுபாடுபற்றிப் புணர்ச்சி விதியும், புணர்ச்சி விதி பற்றிப் பொருள் வேறுபாடும் நிச்சயிக்கப்படுமாதவின் அத்தொடரிலக்கணத்தோடு தொடர்பு படுத்தி முன்பின்னாகப் புணர்ச்சியிலக்கணமும் படிப்பித்தல் முறையாகும். ஒரு மொழி இலக்கணமாகிய பகுபதமுடிபு படிப்பித்தற்குச் சொல்லிலக்கணம், தொடரிலக்கணம், புணர்ச்சிவிதி மூன்றும் வேண்டுமாதவின் அது அவ்விலக்கணங்கள் மூன்றும் படிப்பித்த பிறகுதான் படிப்பிக்கவேண்டும். வாக்கியம், சொல் தொடர்புணர்ச்சி, பகுபதம் என்ற கிரமத்திற் படிப்பிக்கும் போது அவ்வவ்விடத்திற்கு வேண்டிய எழுத்திலக்கணங்களை அவ்வப்போது எடுத்தாள வாம். வாக்கியத்திலிருந்து தொடங்கும் இந்தக் கிரமத்தானே (பகுபதம் தவிர) நான்காம் வகுப்புத் தொடக்கம் மேலேயுள்ள எல்லா வகுப்புக்களுக்கும் பொருத்தமானது. ஆனால் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஏற்ற அளவை உபாத்தியாயர் வரையறுத்து நிச்சயிக்கவேண்டும்.

நான்காம் வகுப்புக்கு வாக்கியத்தின் எழுவாயும், பயனிலையும் மாத்திரம் படிப்பித்தாற் போதும். ஐந்தாம் வகுப்புக்கு அவற்றோடு செய்ப்படுபொருள், விசேடங்கள் என்னும்

மிலவகரும், ஆறாம் ஏழாம் வகுப்புக்களில் எழுவாய் முதலியவற்றின் சிறப்பியல்புகளும், தொடர் வாக்கியங்களும் எட்டாம் வகுப்பிலும், அதற்கு மேல் வகுப்புக்களிலும் பயனில்லை எடுத்துக் கொண்டு அதனோடு வேற்றுமைகளும் எச்சங்களும் முடியும் முடிபுவிதிகளும் தனிவாக்கியங்களைத் தம்முள்ளடக்கிய மகாவாக்கியங்களும் படிப்பிக்கத்தக்கவை.

பங்கீகரணம் என்று வழங்குகிற எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்பட்டுபொருள் இவற்றில் விசேடணங்கள் படிப்பிக்கும் முறை, கீழ் வகுப்புக்களில் கிறுச்சிறு வாக்கியங்களாலான வசனங்கள் செய்யுள்கள் படிப்பித்தற்குத்தான் பொருத்தமானது. மேல்வகுப்புக்களில் நீண்ட வசனங்கள், செய்யுள்கள் படிப்பிக்கும்போது பயனில்லை எடுத்துக்கொண்டு அதனோடு சொற்கள் தனித்தும், தம்முட் தொடர்ந்தும் வந்து முடியும் முடிபுகள் படிப்பிப்பதே முறையாகும். அதில் முகவாம் அம்சம் பயனிலை.

இரண்டாம் அம்சம் பயனில்லை அவாவுவன. [எட்டு வேற்றுமைகளும் எச்சங்களும். எச்சங்கள் இருவகை, பெயரேச்சம் வினையேச்சம். பெயர்ப்பயனிலையாயின் பெயரேச்சமும், வினைப்பயனிலையாயின் வினையேச்சமும் வரும்.]

மூன்றாம் அம்சம் அவாவுவன வற்றைத் தனித்தும் தொடர்ந்தும் அவாவுவன. ஒன்பது வகையுள்ளனரை மற்றொரு ஒன்பது அவாவலாம். அவற்றுள் ஒன்றை மற்றொரு ஒன்பது அவாவலாம். இப்படியே தொடர்ந்து நடக்கலாம்.

நான்காம் அம்சம் விசேடணம். அவாவுவன வேறு; விசேடணம் வேறு. கருங்குதிரை என்ற இடத்தில் கருமை விசேடணம். ஐந்தாம் அம்சம் வாக்கிய உறுப்பு. அவாவுகின்ற ஒன்பதுவகை உறுப்புக்களில் சில வாக்கியகுப்பாகவும் வரலாம். அவை கிளை வாக்கியும் எனப்படும். அவையும் பயனில்லை எடுத்துக் கொண்டு பின்பு முடிபு செய்யப்படும்.

ஆறாம் அம்சம் முடிபு வேண்டாத சொற்கள். இனி மற்று போல்வன.

இரண்டாவது சொல்லிலக்கணம்

சாதாரண வழக்கிலுள்ள பெயர்களும் தெரிநிலைவினை கரும் நான்காம் வகுப்புக்குப் படிப்பிக்கத் தக்கவை. பெயர்கள் படிப்பிக்கும் போது ஜம்பொறிகளாலும் மனத்தாலும் நாம் அறிகின்ற பொருள்களை உணர்த்தும் சொற்கள் பெயர்கள் என்ற படிப்பித்து, வாசித்த வசனங்கள் செய்யுள்களில் அப்பியாசங்கள் கொடுக்கவேண்டும். பெயர்களின் வகை வேண்டியதின்லை. கூடுமானால் உயர்தினைப் பெயர், அஃறினைப் பெயர் என்ற கூறுபாடு படிப்பிக்கலாம். இந்தப் பெயர்கள் எழுவாய்களாயிருக்கப் பயனிலையாய் வரக்கூடிய தெரிநிலைவினைமுற்றுக்களே இவ்வகுப்புக்குப் படிப்பிக்கத் தக்கவைகள். இடைநிலையைப் பிரித்துக்காட்டாமல் அவ்வினை மூன்று காலங்களிலும் வரும் ரூபங்களைக் காட்டலாம். ஒவ்வொரு தினைப் பெயருக்கும் அவ்வத் தினைக்குரிய வினை வருதலை வற்புறுத்த வேண்டும். வினைகளில் உடன் பாடு, எதிர்மறை, விவாரூபங்களும் படிப்பிக்கத் தக்கவை. ஒவ்வொரு சிறு அம்சம் படிப்பித்த முடிவிலும் அப்பியாசம் எழுத்திலும் வாய்மூறையிலும் விஸ்தாரமாக நடாத்த வேண்டும்.

ஜிந்தாம் வகுப்புக்கு மேற்காட்டியவைகளோடு, குணப் பெயர், தொழிற்பெயர்களைச் சேர்த்துப் பெயரில் மூன்று வகையும், இருதினை, ஜம்பாற் பாகுபாடுகளும், வேற்றுமை ரூபங்களும், தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களும் படிப்பிக்கத் தக்கவை. பெயரில் குணப்பெயர் தொழிற் பெயரைச் சேர்க்கும் போது பெயரின் சிறப்பிலக்கணத்தை விஸ்தாரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆறாம் வகுப்பிற்குப் போகுட்பெயரைப்—பொருள்—இடம்—காலம்—சினை என நான்கு வகைப்படுத்திக் குணம் தொழில் இரண்டையும் கூட்டி அறுவகைப் பெயரும் அறுவகைப் பெயரிலிருந்து பிறக்கும் பொருளால் வருபெயர் முதலிய அறுவகைப் பெயரும் ஆகப் பன்னிரண்டுவகைப் பெயரும் தினைப்பாகுபாடு, இடப்பாகுபாடுகளும், வேற்றுமை, ஆகுபெயரென்பனவும், தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பெயரெச்சம்,

வினையெச்சம் இவற்றின் உடன்பாடு எதிர்மறைக்கும், ஏ, ஓ, உம் என்ற இடைச்சொற்களின் ஆவசியகமான பொருள்களும் படிப்பிக்கத்தக்கவை.

பொன் என்ற பொருளின் பெயரும் பொன்னன் என்ற பொருளால் வரும்பெயரும் பொருட்பெயர் எனப்படுமென்றும் இவ்வாறே பன்னிரண்டுவகைப் பெயரும் ஆறுவகைகளாய் வழங்குமென்றும் படிப்பித்தல் வேண்டும். தினை பால் இடம் காட்டிப் பெயர்ச்சொல்லிலக்கணங்களும் இவற்றோடு காலமும் சேர்த்துத் தெரிநிலைவினைமுற்று இலக்கணமும் சொல்லப்படில் வேண்டும். வேற்றுமையில் பொருளின்றி உருபு மாத்திரம் படிப்பித்தல் போதியது.

ஏழாம் வகுப்புக்கு இடையெடுயால் பிறந்த பெயரும் மேற்காட்டிய பெயர்களோடு சேர்ந்து அறுவகையாய் அடங்குமாறும், தினை, பால்களில் சிறப்பாகப் பொதுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருள்களும் வினையின் விசேட இலக்கணமும், தெரிநிலை குறிப்புவினை என்ற வகைகளும், எச்சவாய்ப்பாடுகளும், மேற்காட்டிய இடைச்சொற்களின் பொருண்மூழுவதும் படிப்பிக்கத்தக்கவை.

வேற்றுமை படிப்பிக்கும்போது, பொருளின் வேறுபாடு தான் வேற்றுமையென்றும் அவ்வேறுபாட்டை உணர்த்தும் உருபும் வேற்றுமையெனப்படுமென்றும் விளக்க வேண்டும். வினை படிப்பிக்கும்போது பொருளின் புடைபெயர்ச்சிதான் வினையென்பதைப் பல உதாரணங்கள் மூலம் காட்ட வேண்டும். சிறப்பாகத் தெரிநிலை வினையையும் பொதுவாகக் குறிப்பு வினையையும் படிப்பிக்கலாம். தெரிநிலை வினைக்கும் தொழிற்பெயருக்கும் பேதம் விளக்கல் வேண்டும்.

வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகளில் முக்காலத்துக்கும் பிரதானமான மூன்று வாய்ப்பாடு போதுமானது. செயலென் வாய்ப்பாடு முக்காலத்துக்கும் பொதுவாக வழங்குவதை வழக்கிலும் இலக்கியங்களிலும் காட்டவேண்டும். தெரிநிலை வினை முற்றுப் படிப்பிக்கும்போது சாதாரண முன்னிலை வினை

முற்றிற்கும் ஏவல் வினைமுற்றிற்கும் பேதம்காட்டல் வேண்டும். தன்வினை, பிறவினை, செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும் விளக்க வேண்டியவைகள்.

எட்டாம் வகுப்புக்கு பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், இடை, தொழிற்பண்பு, தெரிநிலைவினை முற்று, குறிப்பு வினைமுற்று என்ற பத்துத் தானங்களி விருந்து பெயர் வருமாறும், ஒவ்வொரு வேற்றுமைக்கும் உரிய பொருள்கள் ஒவ்வொரு பிரதான பொருளில் அடங்குமாறும், பொருண்மயக்கம் உருபுமயக்கங்களும் தொழிற் பண்பிலிருந்து பிறக்கும் வினைமுதற் பெயர் செய்ப்படு பொருட்பெயர் சுருஷிப் பொருள்களினியல்புகளும், தெரிநிலைவினை குறிப்புவினை வேறுபாடும், தெரிநிலை வினை யெச்ச வாய்ப்பாடுகளும், எச்ச முடிபுகளும், இடைச்சொல் வகைகளும், பிரதான இடைச்சொற் பொருள்களும், உரிச் சொற்களும் படிப்பிக்கவேண்டியவை. குறிப்புவினைபடிப்பிக் கும்போது அதற்கும் புடைபெயர்ச்சியுள்ளமையும், தெரிநிலை வினையிலிருந்தன்றிப் பெயரிலிருந்து வேறுபாடும், குறிப்பு வினை பிறக்குமயடிகளும் படிப்பிக்க வேண்டும்.

இந்தக் கிரமத்தில் படித்து வரும் மாணவர்கள் டாட்டாம் வகுப்புக்கு மேல்வகுப்பில், ‘நன்னூற் காண்டிகை யுரையில்’ பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உரியியல்களை உரையுடன் படிக்கலாம். இவ்வாறு படிப்பவர்கள் காண்டிகையுரையில் வரும் பரீட்சை வினாக்களுக்கு விடையும், சொல்லிலக்கண குசிக்குப் படித்த இலக்கியங்களில் உதாரணமும், அப்பியாசங்களுக்கு இலக்கண விதிகளும் தவறாது எழுதிப் பயிலவேண்டும். வினாக்களுக்கு விடையெழுதும் பொழுது, வினா வசனத்திலிருந்து விடைக்குக் கொள்ளக்கூடிய பகுதிகளைக் கொண்டு, சேர்க்க வேண்டிய பகுதியை எவ்வளவுக்குச் சுருக்கிச் சேர்க்க முடியுமோ அவ்வளவுக்குச் சேர்க்கும் முறையை மாணவர்கள் எழுதிய விடையைத் திருத்தியதன் மூலம் ஆசிரியர் பயிற்ற வேண்டும். இதனால் இலக்கண விதிகளை அறிதலேயன்றி இலக்கணத்தின் பயனாகிய பாஸூந்த திட்பழும் சித்திக்கும்.

நான்காவது தொடரிலிக்கணம்

நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்பாருக்கு எழுவாய்த் தொடரும், ஆறாம் ஏழாம் வகுப்பாருக்கு அதனோடு வினித்தொடரும், வேற்றுமைத் தொடர்களும், பெயரெச்ச வினையெச்சத் தொடர்களும், படிப்பிக்கத் தக்கவை, ஒவ்வொரு தொடரும் படிப்பித்த பிறகு படித்த இலக்கியங்களிலே போதிய அப்பியாசங் கொடுக்க வேண்டும். எட்டாம் வகுப்பாருக்கும், அதற்கு மேல்வகுப்பாருக்கும் தொடர் படிப்பிக்குங்கால் புணர்ச்சிக் காரணங்களாகிய மயக்கவிதி மின்மை, பொருணோக்கம் என்னும் இரண்டையும் விளக்கி, பொருணோக்கத்தின் அல்லழி வேற்றுமை வகைகளையும், அவற்றின் விரியாகிய இருபது தொடர்களையும் படிப்பிக்க வேண்டும். புணர்ச்சிக் காரணம் படிப்பிக்கும் போது எழுத்து இலக்கணத்தின் இன்றியமையாமையை விளக்க வேண்டும். தொடர்கள் தழுவு தொடர், தழாத்தொடர் என இருவகைப்படுமென்பது விளக்க வேண்டும்.

நான்காவது புணர்ச்சிவிதி.

நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்கள் உடம்படு மெய்த் தொடர்கள், உயிரோடு புணர்ந்த குற்றியலுகரத் தொடர் களைப் பிரிக்க அறியவேண்டும். ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்கள் அவற்றோடு ன, ள, ன, ல இவற்றின் முன் த, நக்கள் புணர்ந்த புணர்ச்சிகளைப் பிரிக்கப் பயில வேண்டும். எழாம் வகுப்பு மாணவர்கள் எழுத்து இலக்கணத்தில் முதனிலை, இறுதி நிலைகளை அறிந்து இருபத்துநாலு சுற்றோடு நான்கு கணமும் புணருகின்ற பொதுவிதிகளை அறிந்திருக்கவேண்டும். பொதுவிதிச் சூத்திரங்களை மனங்கு செய்விக்கலாம். இறுதிநிலை படிப்பிக்கும்போது எழுத திலக்கணத்தில் சூற்றியலுகரம் படிப்பிக்க நேரிடும். அன்பெடைகள் இலக்கியங்களில் வரும் போது கீழ்வகுப்பிற் பொதுவாகவும், மேல்வகுப்புகளில் இசைநிறை, இன்னிசை, சொல்லிசை, இயற்கை என்னும் பேதங்களை விளக்கி சிறப்பாகவும் படிப்பிக்க வேண்டும். இவ்வகுப்பிற் போன்களும் படிப்பிக்கப்படலாம். எட்டாம் வகுப்புக்குப் புணர்ச்சிக்

காரணங்களும், பொதுவிதி, சிறப்புவிதி கல்வியல்புகளும், நிலைமொழிச் செய்கை, வருமொழிச் செய்கைச் சீயல்புகளும் முதலில் விளக்க வேண்டும். இருபத்துநான்கு சுற்றோடும் நான்கு கணமும் புணரும் பொது-விதிகளைத் தொகுத்து முதலிற் படிப்பித்து, அதன்மேல் அப்பொது விதியிலடங்காத ஆவசியகமான சிறப்பு விதிகளைப் படிப்பிக்க வேண்டும், விதிகளைப், படிக்கும் இலக்கியங்களில் ஆளாவழி அவைகள் பயணப்டா. இவ்வகுப்பினர் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழித் தொடர்களுமியல்புகளும் நிந்திருத்தல் வேண்டும்.

எட்டாம் வகுப்புக்கு மேலேயுள்ள வகுப்பார் புணரியல்களில் சூத்திரங்களையும், உரைகளையும் படித்துப் பரீட்சை விளாக்களுக்கு விடையும் அப்பியாசங்களுக்கு விதிகளுமெழுதிப் பயில் வேண்டும்.

ஐந்தாவது பகுபத முடிபு

தனிச்சொல்லிலக்கணம், தொடரிலக்கணம், புணர்ச்சிவிதி, பெயர்வினையடிகள், விகுதிகள் அறிந்தவர்கள் பகுபதங்களைப் பகுத்துப் புணர்ச்சி முடிபு செய்தற்கு அருகர்களாவர், பெயர்ப் பகுபதமும் சூறிப்புவினையும் உண்டாக்குவதற்குப் பகுதியும் விகுதியும்; தெரிந்தை வினைப்பகுபதம் உண்டாக்குவதற்கு அவற்றோடு இடைநிலையும் கொடுக்க வேண்டியவைகள். சாரியை, இவ்வறுப்புக்கள் வழக்கில் இயைாதவழி, இடையில் சேர்த்து இயைதற்குரியது. அவ்வப்பாகுபதங்களை உண்டாக்குவதற்குரிய உறுப்புக்களை ஒன்றோடொன்று புணர்ச்சி விதிப்படி புணர்த்தம் வழிவரும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல்கள் சந்தியெனப்படும், புணர்ச்சிவிதியின்றி வருந் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல்கள் விகாரமெனப்படும். இந்த விகாரங்கள் விரியால் ஒன்பது வகைப்படும். பகுபத முடிபில் சந்தியும் விகாரமுமே பிரதானமாக விளக்கவேண்டிய உறுப்புக்கள்.

இனி, விசேஷமாகப் பொருளிலக்கணத்தில், நிலம், பொழுது இவற்றின் பாகுபாடுகள், இன்றியமையாத சில கருப்பொருள்கள், கிளி வித்தனைவன், பாட்டுணை-

தலைவன், தோழி, தலைவி இயல்புகள், சில துறைகள் என்னும் இவைகளும், யாப்பிலக்கணத்தில்ளதுகை, மோனை, வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலித்துறை, விருத்தம் இவற்றி ணியல்புகளும், அணியிலக்கணத்தில் தன்மை, உவமை, உருவ கம், சிலேடை, தற்குறிப்பேற்றம், ஒட்டு, வேற்றுப்பொருள் வைப்பு, உயர்வு நவீற்சி என்னும் அணிகளும் மேல்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அவர்கள் படிக்கும் இலக்கியங்களுக்கு உபகாரப்படும்வகையில் நல்லா சிரியர்கள் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்வழிப் படிப்பிக்கக்கடவர்.

இலக்கியங் கற்பித்தல்

இலக்கியம் இன்னதென்பது :

மனித இலட்சியங்களைச் சொல்லுவதற் கெழுந்த நூல்வகைகள் பல. அவை சாத்திர மென்றுந் தோத் திரமென்றும் நீதியென்றும் பலதுறைப்பட்டன. அவற்றுள் ஒருசாரணவற்றிற்கு இலக்கியமென்றே பெயர். இலட்சியம் என்ற வடமொழி தமிழில் இலக்கியம் என வழங்கும். இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஏனையவற்றிலும் பார்க்க இணையின்றி உயர்ந்தமயின் இப்பெயர் எய்திற் ருப்போலும். அன்றி, நீதிநூல் முதலியன் ஒவ்வொரு சாரா குக்கே பயன்படுகின்றன. இது பெரும்பாலாகுக்குப் (யாவ குக்கும் என்று கூடச் சொல்லாம்) பயன்படுகின்றது. இன்னும் இனிதாகவும் எனிதாகவும் பயன்படுகின்றது. இந்தக் காரணங்களாலும் இந்தவகை இலக்கியம் என்ற பெயர் எய்திற்று எனலாம்.

இலக்கியம்—இலக்கு—நோக்கம் என்பன ஒரு கருத்து கடையன. இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஏனைய நூல்வகைகளிலும், இலக்கியம் தனக்கு இணையில்லாதது என்றபடி. பால் இனிதாய் இருந்துகொண்டே மருந்துமாகி ததுபோல, இலக்கியம் இனிதாய் இருந்துகொண்டே இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது.

இலக்கிய நோக்கம் :

அழகுக்கூடாக உண்மையை அறுபடிக்கச் செய்வது. அநுபவித்தல் என்பதைத் திரிகரணங்களுமொத்து துகருதல் அல்லது சுவைத்தல் என்று சொல்லலாம். இங்கே உண்மை என்றது இலட்சியத்தை. நித்தியமான சிறந்த இலட்சியம் உண்மைவடிவாயிருக்கும்; அழிவில்லாதது. அழகு அப்படிப் பட்ட உண்மையைப் பற்றியிருப்பது; அதன்வேறாகத்து. இயற்கையானது. இயற்கையழகே யழகு. உண்மையை நுகர்தற்கண் எழும் சுவைகளில் எட்டு வள்ளுயன்று. ஒவ்வொ

வொரு சுவைக்கும் ஒவ்வொரு மெய்ப்பாடு உண்டு. மெய்ப்பாடு வெளித்தோற்றம். இது இன்ன சுவையை நுகருசிறான் என்பதை யறிதற்குபகாரமானது. மெய்ப்பாடும் எட்டுவகை.

சுவைகள் அனுபவித்தற்குரியவைகள், சந்திரமதிபுலம்பல்கண்ணீர்ஷிட்டு அழுதற்குரியது. இங்ஙனமே சிறுத்தொண்டர் பிள்ளையையறுத்தது—தகுமர், துலிலுரியப் பொறுத்தது—கண்ணப்பர் கண்ணப்பியது—இராமர் ‘இன்றுபோய்ப் போர்க்கு நானை வா’ என்றது— அரிச்சந்திரன் ‘கதியிழக்கினுங் கட்டுரை யிழக்கிலேன்’ என்றது—நன்ன தூதுபோனது— கண்ணன் கவச குண்டல் மீந்தது— வள்ளலொருவன் ஒளவையிடம் வழிப்பறி செய்தது— இவையெல்லாம் வெவ்வேறு சுவைகள். மெய்ப்பாடுகளுடன் நுகரவேண்டியவைகள்; உள்ளைகள்—இலட்சியங்கள், இந்த உண்மைகளைப் பொதிந்து இருப்பவைகள் அழகுகள் (நடையமைதிகள்). அவைதாம் அம்மை முதலிய எண்வகை வணப்புக்கள் போலும்.

கடற்கரைப் பூண்டு காற்றுக் கசைந்தது—வானம் பாடி தெமிசைத்தது— கரிக்குருவி காலையிற் கத்தியது— மயில் தோகைவிரித் தாடுவது—கிளி சொன்னதைச் சொல்வது— சந்திர குரியர் தோன்றிமறைவது—அருவி பாய்ந்தோடுவது— இவைகள் நுகரவேண்டியவைகளுக்கு உபகாரமாகும் போது, பூவோடு சேர்ந்த நாரும் சிறப்பாவது போல, தாழும் இலக்கியமாகின்றன. தனித்தவழிஅவை இலக்கியமாதவில்லை. ‘முதல் கரு உரிகள் முறை சிறந்தன’ என்பது தொல்காப்பியம். உரி கண்போன்றது. முதல் கருக்கள்; கண்ணி னைக் காக்கின்ற இமைகள். கண்ணே பிரதானம். உரியே நுகர்தற்குயது. உரிதான் எண்வகைச் சுவைக்கும் உரியதாய், முதல் கரு என்ற அழகான கவசங்களைத் தரித்திருப்பது. உயிரினமைதியிற்றோன்றுவன் வணப்புக்கள்.

முதல் கரு வருணனைகளே இலக்கியமென்று கூத்தாடுவாரு முளர். அது, ‘பொருள்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் மருள்’ போலும்.

இலக்கிய வடிவம் அல்லது தோற்றும் :

புலமையுள்ளவர்களின் பாட்டிலும், அவர்கள் எழுதிய வசனத்திலும், அவர்கள் பேச்சிலும் உருவம் எடுக்கின்றது. பேச்சிலக்கியம் தோன்றி மறைவது; நிலையற்றது. மற்ற வைகளிற் பாட்டுப் பெரும்பான்மையானது; வசனம் சிறு பான்மையானது.

வசனங்கள் பெரும்பாலும் கருத்தறிதலுக் குரியவைகள். அவைகள் இலக்கியங்களல்ல. அவ்வாறே பாட்டுக்களிலும் இலக்கிய மஸ்லாதவைகளும் உண்டு. புலமையற்ற வித்துவான்களியற்றிய பாட்டுக்கள் அப்படிப்பட்டவைகள். சொல்லிற்பத்திக்குரிய அந்தாதி, சிலேடைகளும் இலக்கிய வரிசையிற் சேராதன.

திருவள்ளுவர் உயர்ந்த இலக்கியம். ஆனால் எல்லாராலும் இரசிக்கக் கூடிய தன்று. சொல்லுவோர், படிப்போரின் (கேட்போர்) பேதத்தால் அது இலக்கியமல்லாத நீதிநூல் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்திருக்கின்றது. கம்பர் எல்லாரும் இரசிக்கும் இலக்கியம். அதனாலே வள்ளுவர் அதிற்குறைந்ததென்று கருத்தல்ல.

பாட்டெல்லாம் இலக்கிய மென்றொரு எண்ணம் இப்பொழுது நிலவுகின்றது. இது தவறு. இலக்கியங்களெனல்லாம் பாட்டுக்களுமல்ல; பாட்டுக்களெல்லாம் இலக்கியங்களுமல்ல. வசனத்திலும் இலக்கிய முண்டு; இலக்கியமல்லாத பாட்டுக்களுமுண்டு. இலக்கியம் படிப்பிக்கும்முறைவேறு; இலக்கியமல்லாத பாட்டுப் படிப்பிக்கும் முறை வேறு.

இலக்கியப் பிரிவும் தெரிவும் :

பாவர்வகுப்பு இலக்கியம், சீழ்வகுப்பு இலக்கியம், மேல் வகுப்பு இலக்கியம் என இலக்கியத்தை மூன்று பிரிவு செய்து கொள்ளலாம். இனித் தெரிவு.

இலக்கிய ஆசிரியர் நல்ல இலக்கியங்களில், உயிரான சிறந்த பகுதிகள் — நல்ல வருணங்கள் — புவவர்களின் சீவியத்தில் நாதனமான பகுதிகள் — தொகுத்து வைக் திருக்க வேண்டும். நாட்டுப்பாடல்கள், பன்று முதலிய பிற் காலப் பிரபந்த வகைகள் உயர்ந்த இலக்கியங்களாகாய் விருக்கலாம். ஆனாற் சந்தவின்பம், சொற்சித்திரம், சீவிய இயற்றகை, சாதாரண அழகு பொதிந்தவை. அவைகளில் ஒழுக்கக் கேட்டை விளையாத பாடல்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். இக்காலத்தில் இசைத் தட்டுக் களிலும், சினிமாக்களிலும், சாதாரண - கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைக் கிளர்ச்சி செய்யும் பாடல்கள், சம்பாஷணைகள் வெளிவருகின்றன. சிற்றின்பக் கீர்த்தனங்கள் பல. அவை விலக்கப் பட வேண்டியவை. அப்படிப்பட்டவைகள் ஆசிரியர் படிப் பியாமலே பிள்ளைகளை அணுகிவிடுகின்றன. அவற்றிற் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களறியாமலே ஈடுபாடு ண்டாய் விடுகின்றது. வாய் முன்பின் பாராமற் பாடிவிடுகின்றது. இது சகவாச தோஷத்தால் வருவது. இதில் ஆசிரியர் சாவ தானமா யிருக்கக்கூடவர்.

ஆசிரியரின் தெரிவுகள் அவருக்குப் பிடிப்பானவைகள். அவைகளெல்லாம் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பீக்கப்பொருந்தார். படிப்பிக்கிறதற்குப் பிள்ளைகளின் வயசு, அநுபவம், விவேகம், சுவை — இவைகளுக்கு இயையப் பிறகு ஒரு தெரிவு நடாத்த வேண்டும்.

பாவர்கள் சந்தவின்பம் - சொற்சித்திரம் (அஃதாவது எதுகை மோனை அடுக்குக்கள்) - இவற்றில் ஆர்வமுடையர். சொற்கள் அவர்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டனவாய் - திருத்தமானவையாய் - வெளிப்படையானவையாய் - எளியனவாய் - கருத்துத் தெளிவானவையா யிருக்க வேண்டும்.

தாளக் கட்டும் அபிநயமுமே கருத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியனவாதல் வேண்டும். கருத்தாழும், கருகல், கடினசொல் உள்ளவை விலக்கப்படல் வேண்டும்.

பிரதான விஷயமொன்று : பாட்டு, சொல்லும் பொருளும் ஒசையும் ஒத்து முடிகின்ற கனிந்த புலவர்களின் பாடல்களாயிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் பாடியவை களில் பாலர்களுக்கேற்றனவென்று தெரிந்தவைகளாதல் வேண்டும். மாச மறுவற்ற இயற்கைப்பாடல்கள் ஆதல் வேண்டும்.

இக்காலத்திலே என்னிறந்த பாடல்கள், இலக்கியக் கதைகள், பத்திரிகைகள் தோறும் பாலர்களுக்கென்று வந்து குவிகின்றன. பாலர் பகுதி என்றொரு பகுதி பத்திரிகைகளில் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகின்றது. பாலர் மலர்கள் என்று தனிப்பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் வருகின்றன. பின்னைப் பாடல்களைன்று சில பதிப்புக்களுண்டு. இவைகளெல்லாம் ஆசிரியருக்கு உதவியானவை. ஆசிரியர் அவைகளை அப்படியே பாலர்கள் முன்னிலையிற் கொட்டிவிடாது, கண்ணப்பர் போல் அவைகளை மென்று தின்று கவுத்து, சொகிக்கும் நாவுக்கும் மனசுக்கும் இனியவைகளைத் தெரிந்து படிப்பிக்க வேண்டும். இடைநிலையக்கம் விளங்காமல், ‘வில்த்திறன்’ என்று எழுதுங் காலம் இது. சொன்னிலை மயக்கம் — அஃதாவது தொடர்களிற் சொற்களின் ஒசை இயைபு — இதனை உணர்வதெங்கனம்? இந்தப் பொருளுக்கு ஏற்றது இது என்று அறிவதெப்படி? இவையொன்று மறியாதவர்கள் இழுக்குடைய பாட்டுக்களைப் பண்ணிவிடுகிறார்கள். அவற்றை இசையால் மூடிக்கட்டவும் முயல்கிறார்கள். இது, அழகு கெட்ட ஒருத்தியை இரவல் நகையால் அலங்கரிப்பதாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் பின்னைகளின் இளஞ்சு செவியையும் நாவையும் கெடுத்துவிடும். பிற்காலத்தில் அவர்களுக்குச் செக்கும் சிவலிங்கமும் சரியாய்விடும். பாலர்களுக்குப் பாட்டுத் தெரிவது மிகக் கடினமானதொரு வேலையென்பதை ஆசிரியர்கள் உணரக் கடவர்கள்.

பாலப்பருவத்திற்கு மேற்பட்ட கீழ்வகுப்பாருக்கும் மேற்கூறப்பட்ட இலட்சணங்களெல்லாம் பொருந்தும். அத ஜோடு அவர்கள் சாதாரண பொருள்மைப்பையும் இரசிக்கக் கூடியவர்கள். காளமேகம், ஒன்னையார், புகழேந்தி முதலியவர்களின் தனிப்பாடல்களை நன்கு கவைப்பார்கள். என்னும் முதலிய பிரபந்த வகைளிலும் இவர்கள் சவைக்கக் கூடிய அநேக பாடல்கள் உண்டு.

மேல் வகுப்புக்களுக்குப் பொருள் சிறிது ஆழமாகலாம். உயர்ந்த பாத்திரங்களின் குணவிசேஷங்களாகலாம், மனத் திற பதிந்து சிந்தனையைக் கிளர்ச்சி செய்வனவாதல் வேண்டும். இவை சாதாரண உணர்ச்சியைக் கிளர்ச்சி செய்யும் கீழ்த்தரப் பாடல்களின்றும் வேறுபட்ட உயர்தர சாதி யைச் சேர்ந்த, உத்தம ரத்தினங்கள் என்ற உணர்ச்சியைத் தருவனவாதல் வேண்டும், ஒரு காலத்தில், கீழ்த்தரப் பாடல்களிற்றீங்ட அருவருப்பு விளைவிக்கக் கூடியனவாதல் வேண்டும்.

இவை, கம்பராமாயணம், பாரதம் - இவைகளிற் சில சந்தர்ப்பங்கள், நல்ல வருணைகள், சங்கப் பாடல்களில் விளங்கக் கூடியவைகளாகலாம்.

மேல்வகுப்பு மாணவர்கள், புலவர்களையும் பாடல்களையும் இலக்கியங்களையும் தாரதம் மியங்கள் தெரிந்து நிறுக்கும் தராக்கள் ஆதல் வேண்டும். புலவர்களின் இலக்கிய விமர்சனம் இவர்களின் வசன இலக்கியமாகலாம்.

இலக்கியம் ஏன் படிப்பிக்க வேண்டும்?

அழகுக்கூடாக உண்மையைச் சவைக்கும் சக்தியை விருத்தி செய்வதற்காகத்தர்ண படிப்பிக்க வேண்டும். உண்மையை நுகர்தல்தானே முனித இலட்சியம். தூய அழகு உண்மையின் பிரதி விம்பம்: உண்மை, ஒளி, அழகு அதன் கிரகாசம். அழகை — அஃதாவது உண்மையை - எவ்வளவு தூரம் நூகர மாணவன் பயின்றிருக்கின்றான் என்பதுதான் இலக்கியக் கல்வியின் பயன்.

இலக்கிய ஆசிரியன் :

மயக்கந் தெளியாத பூரண குடிகாரனோடு இலக்கிய ஆசிரியனை ஒப்பிடலாம். இவனுடைய குடி இலக்கியக்குடி எந்தப் புஷ்பத்தில் சிறிது மது இன்னுஞ் சேர்க்கலாமென்று தேடியலையும் வண்டாயும் அல்லது தேனீயாயுமிருப்பான். அவனுடையகீதம் இலக்கியகீதம். அவனுடைய களி இலக்கியக் களி. அவன் நாயாயிரான்; காக்கையாயிருப்பான். ‘காக்கை கரவா கரைந்துள்ளோம்’. இந்த இலக்கியக் குடிகாரனுக்குக் கூடிக் குடிப்பதிலே ஆர்வம். புதியதொரு மது கிடைத்துவிட்டால், அவன் குதித்துக் கூத்தாடி, தன் குழுவை அழைத்துக் கூடிக் குடிப்பான். அவனுக்குப் புதுப் புது இலக்கியமே உணவு; அதுவே தண்ணீர். இலக்கியந் தான் அவன் சவாசம். அவன் செவிகள் இலக்கியமல்லாத வைகளைக் கேட்டாற் செவிடாய்விடும். அவன் நா இலக்கியமல்லாதவைகளைக் கண்டால் ஊழமையாய்விடும். ஒரு தரந்தானும் உச்சரிக்கமாட்டாது. கண்கள் இலக்கியமல்லாத காட்சியைக் காணமாட்டா,

நல்லகருத்துக்களையும், அதற்கு அதுதான் என்று சொல்லத்தக்க பாடல்களையும் சுண்டிப்பார்த்து எடுக்கக்கூடிய வன். பாட்டில் உயிர் துடிக்குமிடத்தைச் சுட்டிக்காட்டத் தக்கவன். பாட்டுக்கேற்ற ஒசை, தாளத்துக்கேற்ற ஆட்டங் கைவந்தவன்.

சரி, இனிக் கிராமப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போவோம். அங்கே ஒரு உபாத்தியாயரும் ஐந்து வகுப்புக்களுமிருக்கும். எல்லாப்பாடத்திற்கும் ஆசிரியர் அவர்தான். அவர் இலக்கியப்பாட்டிலே, சரித்திரம் - பூ மிசாஸ் திரம் - ககா தாரம் - கணிதம் - எழுவாய் பயனிலை - பகுபத முடிபு - எல்லாம் படிப்பித்து இறுமாப்போடு இருப்பார். அவர் ஒரேயொரு குறைதான் செய்திருப்பார். அது இலக்கியபாடத்திலே இலக்கியம் படிப்பியானம். மாணவர்கள் தென்னாலிராமன் வளர்த்த பூணைக்குட்டிபோல, பாலைப் பார்த்துக்கொண்டே முன்னுவார்கள்.

இதுதான் இப்பொழுது சிர்திருந்திய நகர பாடசாலை களிலும் நடக்கின்றது.

புலவன் பிறக்கிறான்; அப்படியே இலக்கியாசிரியனும் பிறக்கின்றான். அவனைத் தேடிப்பிடிப்பது வித்தியாபகுதி யின் கடன். அவன் வித்தியா பகுதியைத் தேடிப்பிடுப் பதில்லை.

இலக்கியத்தை முகஞ் செய்தல்:

காதலர் இருவரைத் தோழி சந்திக்கச் செய்கிறான். அவர்கள் சந்திக்கிறார்கள். அப்பால் அவன் விலகிவிடுகிறான். யுத்த முணையிற் சந்து செய்பவர்களே பொல் அவன் இடைநடுவில் நிற்பதில்லை; இங்ஙனமே இலக்கிய ஆசிரியனும் புவவனுக்கும் மாணவனுக்கும் இடையில் நிற்பதில்லை; சந்திக்கச் செய்கிற அவ்வளவே செய்கின்றான். பின் அவர்கள் தங்களுக்குட் பேசிக்கொள்வார்கள்.

சிலர் முன்னுரையென்று பெரிய பிரசங்கங்கு செய்து விடுகிறார்கள். அதைக் கேட்ட பிள்ளைகள் பாட்டைப் பார்க்க முன்னமே அவ்விஷயத்தில் துறவு பூண்டு விடுகிறார்கள். ஆசிரியன் புலமையுள்ளவனாயிருந்தால், அவனுடைய முன்னுரை இனி வரும் பாட்டோடு எடைகுறையாமலிருக்கும். மாணவன் வெறுக்கான். இப்படிப்பட்ட முன்னுரையை விலக்குவாரில்லை. இலக்கியம் படிப்பிக்கிற வர்களெல்லாம் புலமையுள்ளவர்களைல்ல. புலமையுள்ள வர்களுக்கு முறையில்லை. அவர்கள் படிப்பிப்பது தான் முறை. முறை சாதாரணமானவர்களுக்கு, சாதாரணமான வர்கள், முன்னுரையில்லாமலே பாட்டைக்காட்டி, அவர்கள் அவாதானித்ததன் மேல், சந்தர்ப்பம் முதலிய வைகளை அப்பிள்ளைகளின் வயாத் தீரும் வாயிலறிந்து நடத்தலாம்.

வாசிப்பு :

இலக்கியம் சமன் செய்யுள். அது இசை வடிவம். கற்கண்டைக் கண்ணாற் சுவைக்க முடியாது. அவ்வாறு இலக்கியச் செய்யுளை மெளனமாய்க் கண்ணாற் பார்த்துச் சுவைக்க முடியாது; காதாற் சுவைக்க வேண்டும். ஒருவர்

பாடக் கேட்டுச் சுவைக்கலாம்; அல்லது பாடிச்சுவைக்கலாம். இசைத்தட்டை யாராவது கண்ணாற் பார்த்து மகிழ்வ துண்டா! பாட்டுக்கள் இசைத்தட்டுக்கள்.

உபாத்தியாய்ரே வாசித்துக் காட்ட வேண்டும். பாத் திரங்களின் இயல்பும், உனர்ச்சியும் குரலிற்றோன்ற வேண்டும். வாசிக்கிறவருக்கு, தமது வாசிப்பில் மகா நம்பிக்கை — ஈடுபாடு இருக்கவேண்டும்.

வாசிக்கிறவரின் வேலை கேட்கிறவர்களின் இருதயத் தைக் கிளறுகிற — உயர்த்துகிற — உற்சாகத்தைக் கொடுக்கிற உயர்ந்த படியிலுள்ள வேலை; சாதாரண வேலையன்று.

‘ரெகர்’ வரதாச்சாரிக்குக் குரல் கூடாது. அவருடைய இருதயத்தில் பாட்டுக்கள் முழுகியிருக்கும். கேட்கிறவர்களும் பரவசமடைந்து விடுகிறார்கள். குரல் உயராத, வளையாத இடங்களில் வரதாச்சாரியின் கைகள், விரல்கள் பூர்த்தி செய்து விடுகின்றன.

வாசிக்கிற வேலை, இலக்கியம் படிப்பித்தவிற் பாதி வேலை. இந்த வேலையோடொப்பிட்டால் பாடக் குறிப்பும் மிகுதி வேலையும் சூனி யமாகும். வாசிக்கிற வேலையினால் கேட்போருக்கு இலக்கியத்தில் நேசமுண்டாய் விடுகிறது. இந்த நேசத்தைப் பலப்படுத்தி — விஸ்தாரப் படுத்தி — ஆழப்படுத்தி விடுவதுதான் அடுத்த வேலை.

பொருள் விளக்கம் அல்லது கரு உருவாதல்:

வாசிப்பைக் கேட்டதனால் — அதன் முன்னும் பின்னும் அவதானிப்பதனால் பாட்டுச் சம்பந்தமாக உள்ளத்தில் ஒரு கரு உண்டாகும். அந்தப்பாட்டு அக் கருவிற் சிறிது ஊற வேண்டும். பாட்டு உள்ளத்தில் ஊறியபோது, பின்னள் அபிப்பிராயங்கொள்ளுமுன் வியாக்கியானஞ் செய்வது பெரிய அனர்த்தம். ஊறியதன்மேல், பாட்டின் கருத்து உருவங்கொள்ள வேண்டும். உருவம் கை, கால், மூக்கு என்று தோன்றாமல், முழு உருவமாகத் தோன்றவேண்டும். உறுப்புறுப்பாகச் சிறைக்கக்கூடாது. உருவம் அழிந்துபோம்.

பிண்டமாக உருவந் தோன்றுதற்கு உபகரிக்க வேண்டும். முதலாம் உபகாரஞ் சந்தர்ப்பங் கூறுதல். தாடகையின் கண்களில் நெருப்பு எரிகிறது. ஒரு மலை புடை பெயர்ந்து வருவதுபோல் எதிரில் வருகின்றாள் தாடகை. அவனுடைய சரித்திரத்தைத்தான் விசுவாமித்திர முனிவர் சொல்லிக் கொண்டு எதிரில் வருகின்றார்.

ஸ்ரீராமன் ஏந்த ஆச்சரிய உருவத்தைப் பார்க்கின் றான். முனிவர் அவனுடைய வில்லை எதிர்பார்க்கின்றார். அப்பால் என்ன நடக்கிறது?

அண்ணன்முனி வற்கது கருத்தெனினு மாவி
யுண்ணொன வடிக்கண தொடுக்கில் னுயிர்க்கே
துண்ணொனும் வினைத்தொழி றொடங்கியுள் னோனும்
பெண்ணொன மனத்திடை பெருந்தகை நினைந்தான்.

கம்பர - தாடகைவதம் - 53

சந்தர்ப்பத்தை விஸ்தரிக்க இடையிடையேயும் சில வினாக்கள் வினாவலாம். இப்போது பிள்ளைகளுடைய மனசிலே ஒருகாடு—அதில் ஒரு சந்திப்பு—ஒரு புறம் தாடகை—மறு புறம் விசுவாமித்திரர் இராமலக்குவர்—என்றபடம் மனத்திலுண்டாகும். அப்பால், இறுதி வினாவிலிருந்து பாட்டின் கருத்து ஒரு உருவங் கொள்ள ஆரம்பிக்கும்.

பாட்டின் கருத்து உருவமடைதற்குச் சந்தர்ப்பங் கூறுதல் பிரதான அம்சம். இது இலக்கியப் போக்குடைய தாய்—சுருங்கிய நேரத்தில் முடிவதாயிருக்க வேண்டும். ஆச்சந்தர்ப்பம் மாணவரை மற்றொரு உலகத்திற்கு—அஃதாவது இலக்கிய உலகத்திற்கு—சற்பணையுவகெனினும் அமையும்—கொண்டு செல்வ தென்பதை மறக்கக்கூடாது. வாசிப்பில் முளை கொண்ட விதை, இப்பொழுது சிறிது வளர்ந்து தலைகாட்ட ஆரம்பிக்கிறது. ஆயினும் அது ஒரு நிழல் மாத்திரையே; பலமின்றி மிருதுவாயிருக்கின்றது. அதற்குப் போதிய பெலம் வேண்டும்.

இரண்டாம் உபகாரம் இதற்குப் போதிய பெலத்தைக் கொடுப்பது. அதுதான் பிண்டப் பொழிப்பு. இராமன் என்ன செய்கிறான்? என்ன செய்ய வேண்டும்? அவள் எப்படிப்

பட்டவள்? முனிவர் கருத்தென்ன? கணை தொடுக்காத காரணம் என்ன? என்ற வினாக்கள் மூலம் அந்த உருவம் பெலமடைந்து வெளிவரலாம். ஒவ்வொரு வினாவையும் வினாவும்போது, உபாத்தியாயர், விடைக்குரிய பகுதியை இசையுடன் படித்துப் படித்து வினாவலாம். சிலசமயம் குறித்தபகுதியை மாணவன் இசையோடு விடையாகவும் வாசிக்கலாம். இந்தவாசிப்பு, உருவத்தைப் பெலப்படுத்தும் போது சுவை குன்றாதிருத்தற்கு உபகாரமானது. இனி, பின்னைகள் சம்பவத்தைச் சுருக்கிச்சொல்ல முடியும்.

முன்றாம் உபகாரம் விஸ்தாரப்படுத்துதல். அஃதாவது மேற்குறிப்பிட்ட பிண்டப்பொழிப்பை விசாலப்படுத்துதல். அந்துவயம் வேண்டுமானாற் செய்தும், வாக்கிய விபாகஞ் செய்தும் வாசித்து, கருத்து விசாவித்தற்கு உபகாரமாகத் தொடர்களை விரிக்கும்படி வினாவியும், அரும்பதங்கள் விசேடணங்களை வினாவியும் சுவை சிதறாமலே விஸ்தரிக்கப் படும்.

இனி, நயம்; அழகையும் அதற்கூடாக உண்மையையும் ஆழ்ந்து அநுபவித்தல். இங்கே ஸ்ரீராமனுக்கு வழங்கிய பெயர் யாது? ஏன் அப்பெயர் வழங்கிற்று? முனிவருக்குக் கொடுத்த விசேடணம் யாது? இவ்விஷயத்தில் இருவரும் நிரபராதிகளாதல் யாங்குனம்? என்ற வினாக்களை எழுப்பி, ஆழ்ந்து சிந்திக்கச் செய்வதால், உண்மையின் பெருமையும் - அது குறித்த சொற்கள் தொடர்களின் அருமையும் புலனாகும்.

இங்குனம் வேறு சந்தர்ப்பங்களைக் காட்டுவதாலும் இந்த நயங்கள் ஸ்திரமாகலாம். இன்னும் பாத்திரங்களின் குண தோஷங்களை ஆராய்தல், வேறு பாத்திரங்களோடு ஒப்பிடல் உலகியலோடு நோக்கல், புலவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பலவாறு கூறிய சந்தர்ப்பங்களின் தார தம்மியங்களை ஆராய்தல், யாப்பமைதி-அணியமைதிகளை ஆராய்தல்

முதலியவற்றால் நயம் ஊற்றெடுத்துப் பெருகலாம். இதன்மேல் கருத்தும் நயமுந் தோன்ற ஆசிரியரைத் தொடர்ந்து, மாணவர்கள் வாசிக்கலாம். பாத்திரங்களின் குணதோழங்கள், சொல் தொடர்களின் அழகுகள் இவற்றையும் வெளியிடலாம். இவை பதித்தலாகும்.

பாத்திரங்களின் குணதோழங்களை யாராய்ந்து கட்டுரையெழுதுதல், புலவர்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்தல் முதலியன பிரயோகமாகலாம்.

இலக்கியங் கற்பிக்கு முறை I

பாஷை வேறுபாடு :

ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தை அறிவுரைகளைப் போதிக் கின்றான். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த அன்னை, அக்கருத்துக்களையே அன்புகலந்த மொழிகளினால் அம்மகவுக்கு ஊட்டுகின்றாள். தந்தை உரையைக் கேட்டுஅறிவுமயமாயிருந்த மைந்தனின் உள்ளம் அன்னையின் உரையால் கனிவு பிறந்து அன்புமயமாய்க் குழந்து கசிவை எய்துகின்றது. கண்கள் நீர் மல்குகின்றன. தந்தை உரைக்கு வாராத கண்ணீர் தாய்உரைக்கு வார்ந்து ஒடுகின்றது. தந்தை உரையும் தாய் உரையும் கருத்தால் ஒன்றேயாயினும் நடையாலும் ஒசை வடிவாலும் வேறுபட்டிருக்கின்றன. இருவேறு பாஷைகளாய் அமைகின்றன. ஒருவர் தாமே அறிவை வெளியிடும் ஒனிவேறு; அவ்வறிவைத்தானே அன்பு செய்தவழி வெளியிடும் ஒலிநடைவேறு. மக்களிடத்திலேயன்றி மாக்களாகிய விலங்குகளிடத்திலும் பறவைகளிடத்திலும் கூட அறிவுநிலை அன்பு நிலைக்கு ஏற்ப ஒலிவேறு படுவதைக் கணலாம்.

ஆரியமுந் தமிழும் :

நமக்கு அறிவுநிலையை வெளிப்படுத்தும் பாஷையாகிய ஒலிவடிவு ஆரியமாயும், அன்புநிலையை வெளிப்படுத்தும் பாஷையாகிய ஒலிவடிவு தமிழாயும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வாறே ஏனைய மக்கட் கூட்டத்துக்கும் இருவேறு நிலைகளில் இருவேறு பாஷைகள் இருப்பதை உய்த்துணர்லாம். ஒன்று அறிவுப்பாஷை; மற்றது அன்புப்பாஷை. இவற்றுள் அன்புப் பாஷையே சாதாரண வழக்குக்கும் உரியதாய் வழங்குவது. அறிவுப்பாஷை ஏட்டுவழக்கில் இருப்பது. நமக்கு அறிவுப்பாஷை ஆரியம். அன்புப்பாஷை தமிழ். நாம் இருபாஷைக்கும் உரியவர்கள். தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களிலிருந்து இது அறியத்தக்கது. இருபாஷைகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. அறிவை

இன்றியமையாதது அன்பு; அன்பை இன்றியமையாதது அறிவு, அறிவிலிருந்து வாராத அன்பும் அன்பில் முடியாத அறிவும் பயனற்றவை. இனி, நமது தாயும் அன்பின் வெளிப் பாடுமான தமிழப்பற்றிச் சிந்திப்போம்.

முத்தமிழ் :

தமிழ் மூன்றுவகைப்படும். அவை இயற்றமிழ் இசைத் தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்பன. ஒரு உண்மை இருந்தபடியை உணர்ந்து, உணர்ந்த அளவில் அமையாது அதில் அன்பு கசியும்படி செய்யும் பாஷை இயற்றமிழ். சொல் வடிவு போதாமல் இசைவடிவஞ் சேர்ந்து உருசச் செய்யும் தமிழ் இசைத் தமிழ். நாடகத்தமிழ் சொல்லையும் இசையையுங் கடந்தது. அன்பின் உச்சநிலையை மெய்ப்பாடுகளால் புலப்படுத்துந் தமிழ் நாடகத்தமிழ். பரந்த உலகில் மிதித்த மிதியை விட்டு உண்மை உலகைத் தாவிக் காலைத் தூக்குந் தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனினும் பொருந்தும். இம் முத்திறத் தமிழுமாய் இருப்பதொரு தமிழ் இருந்தால், அது சம்பந்தன் செந்தமிழ்.

பாஸ்யும் இலக்கியமும் :

இம் முத்திறத் தமிழுள் இயற்றமிழைப் பாஷையும் இலக்கியமுமென இருபகுதிகளாக வகுக்கின்றது வித்தியா பகுதியாரின் பாடத்திட்டம். பாடத்திட்டத்தில் பாஷை யென்பது, மெளன்வாசிப்பு, பேச்சு, எழுத்து என்கின்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டபகுதி. மெளன் வாசிப்பு, கருத்தறிவும் பேச்சும் எழுத்தும் சுருத்து வெளிப்பாடு மாகும். இப்பகுதி அன்பு நிலையிலும் பார்க்க அறிவு நிலையே மேற்பட்டுத் தோன்றுதலின் பாஷை எனப்பட்டது. இலக்கியம், அறிவுநிலை கணிந்து அன்பு மயமான பகுதி. விசேஷ போசனத்தில் பாயசம் போன்றினிப்பது இலக்கியம். பசியைத் தீர்க்கின்ற ஏனைய உணவுகள் போன்றவை பாஷைப்பகுதிகள். பாடத்திட்டத்தில் இயற்றமிழ், இலக்கியம் பாஷையென இருத்திறப்படுதலும், பாஷை, வாசிப்பு பேச்சு எழுத்து என முத்திறப்படுதலுங் காட்டப்பட்டன. இனி இனித்த பகுதியாகிய இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

கருத்துலகம் அறிவு அன்பு என இருவகை. அறிவு ஆரியம். அன்பு தமிழ். அந்தத் தமிழ் மூன்று வகை. அதில் இயற்ற மிழைச் சேர்ந்தது இங்கே எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மென்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்வோமாக.

இலக்கியப் பிரிவு :

குருகாலத்திலே வளர்ந்து முதிர்ந்தவர்களே இலக்கியத்தை இனித்துச் சுவைத்தற குரியவர்கள் என்ற எண்ணம் இருந்துவந்தது. இது தவறு. தொட்டிற் குழந்தை தொடக்கம் கட்டையிற்கிழங்கள் பரியந்தம் யாவரும் இனித்தற்குரியது இலக்கியம். இந்தஉண்மை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இலக்கிய பாடத்திட்டம் பாலரிலிருந்து தொடங்குகிறது.

பாலர் :

இலக்கிய இரசிகர்களைப் பாலர் பிரிவினர், மத்திய வகுப்பினர், மேல் வகுப்பினர் என முத்திறத்தினராக ஆக்கிக் கொள்ளுவோம். முதற் பாலர்களை நோக்குவோம். பாலர்கள் பள்ளிக்கு வர முன்னமே பாட்டிகளின் பாடல்களிலும் கதைகளிலும் துயில்கூடுபவர்கள். கதையும் பாட்டும் பாலர் களின் இரு சிறுகுகள். வண்ண மலர்களைத்தேடி மகரந்தங்களை ஊதி இனிய தேனை நுகரும் வண்டுகளாயிருக்கிறார்கள் பாலர்கள். அவர்கள் பாட்டுக்கள் கதைகள் ஆகிய சிறுகளின் உதவியினாலே ஆகாயத்திற் பறந்து அழகிய சோலைகளில் நுழைந்து அன்றலர்ந்த மலர்களை அணைகின்றார்கள். மயில்களோடு ஆடிக் குயில்களோடு கூவுகின்றார்கள். கிளிகளோடு மழுஸை மொழிகின்றார்கள். அருவி களோடு குதித்தும் மான்களோடு துள்ளியும் விளையாடுகின்றார்கள். வெண்ணிலவை அள்ளிப் பருகுகின்றார்கள். நட்சத்திரங்களோடு கூடிக் குலாவுகின்றார்கள். பஞ்சதந்திர நரிகள்—அழகிய பறவைகள்—செடிகள்—கொடிகள்—அவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர்கள். பூக்களோடு கதைத்துச் சிரிக் கிறவர்கள் அவர்கள். பாலர்கள் வாழும் உலகம் வேறு; நமது துன்ப உலகம் வேறு. பாட்டிகளையே மறந்து இன்பு உலகில் வாழுகின்றவர்கள் பாலர்கள். ஐம்புல இன்பங்களை ஆரத் துய்ப்பவர்கள் பாலர்கள். இப்படிப்பட்ட பாலர்கள்—

இந்த நிலையில் நமது பள்ளியை நாடி வருகின்றார்கள்; பறந்து வருகின்றார்கள். பள்ளியாசிரியர்கள் அந்தப் பாலர் களின் பாட்டுங் கதையுமாகிய அருமந்த சிறகுகள் வளரும் படி செய்து, அங்கேயும் அவர்கள் சஞ்சலமின்றிப் பறந்து சஞ்சரிக்க வசதிசெய்யவேண்டும். ஆசிரியர்களும் ஆசிரியை களும் பாட்டிகளின் பாட்டிகளாய்ப் பாலர்களுக்கு மினிர வேண்டும். கதைச் சித்திரங்களும் பல்வேறு காட்சிப் பொருள் களும் இயற்கை வளங்களும் நிரம்பியதொரு சாலையாய்ப் பாலர் பாடசாலை அமையவேண்டும். பாலர்களின் பாட்டுக்களும் கதைகளும் ஊற்றெறடுக்கின்ற வற்றாத ஊற்றுக்களாய் ஆசிரியர்கள் திகழுவேண்டும்.

கதையும் பாட்டுந் தெரிவு :

பாலர்களுக்கு ஏற்ற கதைகள் பாட்டுக்கள் தெரிவது சுலபம் அன்று. பாலர் இலக்கியத்தில் தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, சோமசுந்தரப்புலவர் போன்றவர்களின் பாடல்களிலும் பொருத்தமானவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இலக்கியப் போக்கும் ஒசை இலிமையும் அற்ற பாடல்களில் பயிலவிடக்கூடாது. இவ்வாறே கதைகளும் பொருத்தமான வைகளாய்ச் — சின்னங்கிறியவைகளாய் — கேட்கக் கேட்க ஆராமை விளைவிப்பனவாய்—உள்ள கதைகளைத் தெரிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். சீவர்களில் அநுதாபம் விளைக்கத்தக்க கதைகள், அறிவை விவேகக்கதை ஒழுக்கத்தை விருத்திசெய்யத் தக்க கதைகள் எத்தனை! எத்தனை! இருக்கின்றன. உபகதைகளிலும் பஞ்சதந்திரக் கதைகளிலும் தென்னாலிராமன்கதைகளிலும் தெரிவுசெய்துகொள்ளலாம். ‘காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கனிகள்’ என்பது கம்பர் வாக்கு. ஒரு நாட்டுக்கு வளந்தரும் மரங்கள் கதைகள் என்கிறார் கம்பர். அந்தக் கதைகள் செவியால் நுகரும் நல்ல நல்ல கனிகளைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆலூம் பெண்ணுமான இரு புறாக்கள் வேடன் ஒருவனுக்குத் தம்மை விருந்து செய்தகதை பஞ்ச தந்திரத்தில் பிரசித்தமானது. பாடையேறும்போதுங் கண்ணீர் வருவிக்கின்ற கதை இந்தப் புறாக் கதை. ஸ்ரீராமன் ஒருமுறை சக்கிரீவன் முதலிய வர்களுக்கு அந்தப் புறாக்கதையைச் செல்லி, விபீஷணனாகிய விருந்தினனைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்கின்றான்.

இப்படிப்பட்ட கதைகளில் பல நூற்றுக் கணக்கானவைகள் உபாத்தியாயரிடம் இருக்கவேண்டும். தெரிவு பிரதானம். அடுத்த படியாகக் கதைகளையும் பாட்டுக் கணளையும் கற்பிப்பதிற் பயிற்சி வேண்டும்.

கற்பித்தல் :

பாட்டுக்களை உரிய இசையில் தாள் அபிநயங்களோடு பின்னைகள் சொக்கத்தக்க வகையில் படித்துக்காட்ட வேண்டும். தனித்தும் பின்னைகளோடுசேர்ந்தும் படிக்கலாம். பிரதான அம்சம் பின்னைகள் கேட்டுச் சுவைத்தல். தொடக்கத்தில் அவ்வளவு போதுமானது. பின் சேர்ந்து படிக்கலாம். பயிற்சி ஏற ஏற உபாத்தியாயர் படிக்கப் பின்னைகள் அபிநயம் பிடிப்பார்கள். பின் ஒரு பின்னை படிக்க மற்றொரு பின்னை அபிநயம் பிடிக்கும். இசை அபிநயங்களே பாட்டின் பொருளை உணர்த்துபவைகள். இழுக்குடைய பாடல்களை — கவித்துவமற்ற பாடல்களை — தயை தாட்சணியமின்றி விலக்கிவிட வேண்டும். மற்றப் பாஸூப் பாட நேரத்திலாயினுஞ் சரி, சமயபாட நேரத்திலாயினுஞ்சரி பாடல்களைப் பயிற்ற நேர்ந்தால் அவற்றுக்குரிய ஒசையில் பயிற்றவேண்டும். பண்பாடல்களை அவற்றுக்குரிய பண்ணிற பயிற்றாதபோது பின்னைகளுக்கு அந்த அருமந்த பாடல்களில் கூச்சுப் பாடல்களைப் பயிற்ற வேண்டும். இலக்கியப் பாட்டுக்கள் படிப் பிக்கும் ஆசிரியர் ஏனைய பாட்டுக்களைப் பயிற்றும்போதும் பின்னைகளிற் சாவதானமாயிருக்கவேண்டும். பாடல்களுக்குப் போலவே கதை சொல்லுதற்கும் கூடிய பயிற்சி ஆசிரியருக்கு வேண்டும். கதையின் இனிப்பு, கதைசொல்லும் வகையிலேதான் தங்கியிருக்கிறது, வசனங்கள் சிறியனவாய்த் தெளிவும் எளியையும் உள்ளனவாய் இருத்தல் வேண்டும். கொச்சைத்தமிழ் இலக்கணத்தமிழ் இரண்டுமன்றி இயற்கைத்தமிழாயிருத்தல்வேண்டும். கற்றோர் வழக்குக்கும் மற்றோர் வழக்குக்கும் மாறில்லாத வகையில் பாலர்களுக்கு கதைசொல்லுந் தமிழ் வழங்கவேண்டும். கதைக்குப் பக்க வாத்தியம், முகபாவம். கதைகள் இலக்கியமாகிய விருட்சம் விரிதற்குரிய வித்துக்களைக் கொண்டவை. அந்த வித்துக்களை, அவிக்காமல் வறுக்காமல் வெளிப்படுத்தும் வகையிலே தான், ஆசிரியரின் சாமர்த்தியந் தங்கியிருக்கிறது. இலக்கிய

நடையில் - இனித்து இனித்துச் சிந்திக்கத் தக்க முறையில் - கதையின் முக்கிய பகுதி வெளிப்படவேண்டும். கதையில் வரும் ஒவ்வொரு பாத்திரமுமாய் உபாத்தியாயர் காட்சி யளிக்க வேண்டும். கதையைக் கேட்கும் பிள்ளைகள் சித்திரப் பாவையின் அத்தகவு ஆக, அடக்காமல் அடங்கத்தக்க வகையில் சொல்லவேண்டும். அமைதி திரையெறியும். வேண்டும்போது மெய்ப்பாடுகளை வெளிப்படுத்த இடங் கொடுக்கவும் வேண்டும். கேட்டலே பிரதானம். களிந்து சொல்ல வரும்போது, பிள்ளைகள் சொல்லுவார்கள். கதை சொல்லும் வித்தை பாரத நாட்டுச் சொத்து. அதை வளர்க்க வேண்டும்.

எச்சரிக்கை :

நல்ல கதைகள் பாடல்களைத் தொகுத்து வகுத்தவி லும் அவற்றை ஏற்ற முறையில் ஆராய்தலிலும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், தாங்கள் ஒரு நன்னிலத்தை நல்ல விதைகள் முனைத்து விளைதற்கு உரிய முறையில், பூல் பூண்டுகள் முனையாதவண்ணம் பண்படுத்துகிறார்கள், என்ற எண்ணம் உள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். பெரிய அடுக்கு மாளிகைகள் எழுதற்கு இடும் அத்திபாரம் பாலர் இலக்கியம். பெரிய இலட்சியங்கள் பாலர் இலக்கியத்தில் உதியாமல் இருந்தாலும், உரிய காலத்தில் அந்த இலட்சியங்கள் உதித்தற்குப் பங்கம் இல்லாமல், ஒழுக்கவீணங்கள் உதித்தற்கு உபகாரமாகாமல் பாலர் இலக்கியம் இருக்க வேண்டும். இது சினிமாக்காலம். பாலர் இலக்கிய உழவனான ஆசிரியன், தன் பண்ணையாகிய பாலர் வகுப்புப் படம் பார்க்க விரும்பினால், முன்னமேதான் அப்படத்தைப் பார்த்து, ஏற்றதென்று தீர்மானித்த பிறகே அநுமதிக்கவேண்டும். பாஷைப் பாடத்தில் ஒரு பிரிவாகிய வாசிப்பில் ‘அறஞ்செய விரும்பு’ முதலிய மந்திரங்கள் வருகின்றன. அவை இலக்கிய வித்துக்கள். வாழ்க்கையின் விதைமுதல்களென்றும் அவற்றைச் சொல்லலாம். இந்த வித்துக்கள் இப்பொழுது பாலர்களுக்குச் சுவைபயவா

வாயினும், அவ்வித்துக்கள் ஒரு காலத்தில் முனைகொண்டு ஒரு கற்பகதருவாய் வளர்ந்து திருக்குறளாகிய மணங்கமழும் மலைரைத் தருவதாய் அமையும். அங்ஙனம் அமைதலில் ஒர் ஆராமையைப் பாலரின் பாட்டுங் கதையுமாகிய இலக்கியம் வருவிக்கும் முறையில் அமைய வேண்டும். அன்றிக் கவிச்சக்கரவர்த்திகளின் கவிதாரசங்களையும், வேத ரிவி களின் கதைகளிலமைந்த உயிர்ப்புக்களையும் ஒரு காலத்தில் நுகர்தற்கு உபகாரமானவைகள் — பண்செய்து வைப் பவைசள் — பாலர் இலக்கியங்கள் என்பதை ஆசிரியர்கள் மறக்க வொண்ணாது.

வினா : (i)

ஓவ்வொருவருக்கும் இரு பாஷைகள் உண்டு என்று சொன்னீர்கள். புதிய கருத்தாயிருக்கின்றது. சந்தே அதை விளக்கஞ் செய்யுங்கள்.

விடை : (i)

இதில் புதிய கருத்தொன்றுமில்லை. இது மிகப் பழையைான கருத்தே. இப்பொழுதைய நிலையில் புதிதாகத் தோன்றலாம். மனக்கருத்துக்கும் வாயிலிருந்து வெளிவருகின்ற ஓலிக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டு. அதனைக் குண குணி சம்பந்தம் என்கின்றார்கள் தத்துவ காஸ்திரிகள். குணி மனக்கருத்து, குணம் அக்கருத் தின் வெளிப்பாடாகிய ஓலி வடிவம். மனிதனுக்கு இரு வகை நிலையுண்டு. ஒன்று அறிவு நிலை; மற்றது அங்பு நிலை; இருவேறு நிலையிலும் ஓலி வேறுபடும். பாரத நாட்டு மகான்கள் அறிவின் தூய நிலையின் வெளிப் பாட்டை அஃதாவது ஓலி வடிவை ஆரியம் என்றும் அவ்வாறே தூய அங்பு நிலையின் வெளிப்பாட்டைத் தமிழ் என்றும் வகுத்திருக்கின்றார்கள். ஒரு மனிதனே அறிவு நிலையில் ஆரியன்; அங்பு நிலையில் தமிழன்; ஆரியந் தந்தை; தமிழ் தாய்.

வினா (ii)

இது பெரிதுஞ் சிந்தனைக்குரியது. இது நிற்க. தமிழ் மூன்று வகை என்பது தெரிகிறது. அதில் இயற்றமிழ் பாஸை இலக்கியம் என இருவகை என்கிறீர்கள். அதற்குச் சந்தே விளக்கம் தேவை.

விடை (ii)

இயற்றமிழில் ஒரு பகுதிக்குப் பாஸை என்ற பெயர் வித்தியாபகுதியால் இடப்பட்ட குறியீடு. பாடத்திட்டத் திலே கருத்தறிதலுக்கும் கருத்தை அறிவித்தலுக்கும் உபகாரமான ஒலிவடிவு பாஸை எனப்படும். அதில் கருத்தறிதலுக்குரிய பாஸை வாசிப்பு எனவும் கருத்தறிவித்தலுக்குரிய பாஸை பேச்சு எழுத்து என இருவகைப் படும் எனவும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கருத்துக்களிலே இனித்துச் சுவைக்கும் பகுதி இலக்கியம் எனப்படும். அஃதாவது இயற்றமிழின் இரண்டாவது பிரிவு. இந்த இலக்கியத்துக்குச் சுவைத்தலேயன்றிச் சுவைப்பித்தலும் நோக்கமாகலாம். கருத்துக்கள் அறிதல் மாத்திரையாய் அமையும் போது பாஸை எனவும் அவ்வளவில் அமையாமல் சுவை ஒழுக ஒழுக இன்ப்பாயமையும்போது இலக்கியம் எனவும் கூறப்படும் என்பது தாற்பரியம்.

வினா (iii)

பாலர்களுக்குப் பயிற்றும் பாடங்களை ஆசிரியர் களே இயற்றலாகாதா? சிலர் அப்படிச் செய்கின்றார்களே. இதில் என்ன குற்றம்?

விடை (iii)

ஆசிரியர் கவித்துவம் அமைந்தவரானால் அவருக்குப் பாட்டு வருமானால் பாடலாம். அதற்கு யாரும் தடை விதிப்பதில்லை. கருத்துக்கள் உணர்ச்சியில் இனிக்கத்தக்க வகையில், ஒன்று நின்று ஊற்றத்தக்க வகையில் அமைவதும், சொற்கள் ஏவல் கேட்டு நிற்பதும், ஏற்ற ஓசை

இயைவதும் பூர்வ தவத்தால் வருபவைகள். புலவன் புலவனாயே பிறக்கிறான், ‘தின்னப் பழங்கொண்டு தருவான் பாதி தின்கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான். என்னப்பன் என்னையன் என்றால் அதை எச்சிற்படுத்திக் கடித்துக் கொடுப்பான்’ இப்பாட்டின் பொருளமைதி — சொல்லமைப்பு—இசை நமக்கு வருமா? நாம் வருந்தி நாள்முழுதும் முயன்று ஒரு பாடல் கட்டலாம். அது உயிர்போன பினை மாய்க் கிடக்கும். இமுக்குடைய அந்தப் பாடலை இசையாகிய வாசனை பூசி ஒருவாறு பாடிக் காட்டலாம்; படிப்பிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட பாடலில் செவியையும், நாவையும் இழந்த பாலர்கள் பின் நல்ல பாடல்களின் இனிமையைச் சுவைக்கமாட்டார்கள். சிலர் உணவில் உப்புப் புளி போதாமையை உணர்வதில்லை. அவ்வாறான நிலைமையே புலமையற்ற பாடல்களைப் பயிலும் பாலர்களுக்கும் நேரும்.

வினா (iv)

நல்ல பாட்டுங் கதையும் பொருத்தமானவையாகத் தெரிய வேண்டும் என்கிறீர்கள். அது அவசியம் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதன்மேல், அவற்றை ஆளுதற்கு விசேட பயிற்சியும் வேண்டும் என்கின்றீர்களே, அது அவசியந்தானா?

விடை (iv)

ஆம், அது அவசியத்தின்மேல் அவசியம். எவரும் பாலரைப் பயிற்றலாம் என்பது தப்பு. தென்னாலிராமன் சுடுபாலில் பூனையின் மூஞ்சியைத் தேய்த்ததும், சூடுகண்டபூனை பின் அடுப்பங்கரையை நாடாமல் ஓட்டம் எடுத்ததும் எல்லாரும் அறிந்த கதை. ஆசிரியர்களுள்ளும் ஆசிரியைகளுள்ளும் பொறுமையுள்ளவர்களை குழந்தைகள் விஷயத்தில் ஆராமையுள்ளவர்களை பாட்டுங் கதையும் இயற்கையிலே வரத்தக்கவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கவேண்டும். பாலர்களைப் பயிற்று தற்கென்றே விசேஷபயிற்சி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

இல்லையானால் — இப்போதைய போக்கிலே விடுவதானால் — பாலர்களின் கதி தென்னாலிராமன் வளர்த்த முனையின் கதியாய்த்தான் முடியும். அருமந்த பாலர்கள் இலக்கியங்களின் சத்துராதிகளாய் விடுவார்கள்.

வினா (v)

இறுதியிலே ஒரு எச்சரிக்கை கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அது என்ன?

விடை : (v)

‘அறஞ்செய விரும்பு’ பாலர்களுக்குப் படிப்பிக்கக் கூடாதென்கிறதொரு எண்ணம் நவீன கல்வியுலகிலே தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றது. இப்பொழுதும் ஆத்தி குடியை மனப்பாடம் பண்ணுவிக்கின்றார்களே! இது என்ன கொடுமை என்று பொறுப்புள்ளவர் ஒருவர் சொன்னது ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. ‘அறஞ் செய விரும்பு’ தான் உண்மையான இலக்கியம். அது வளர்ந்து ‘ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு’ என்பதை ஊடுருவிக் ‘கற்றதனாலாய பயனை’ச் சென்று தொடுதல் வேண்டும். அதனை ஒரு காலத்திலே இரசிப்பிக்கிறதற்குத் தான் — ஓரளவுக்காயிலும் எட்டிப்பிடிக்கிறதற்குத்தான் — இந்தப் பாடுகளைல்லாம். கதையும் பாட்டுமாகிய சிறுகள் கட்டிப் பறக்கிறது, அந்த ‘அறஞ்செய விரும்பு’ என்பதை எட்டுகிறதற்குத்தான். இதுதான் அந்த எச்சரிக்கை. இது மத்தியவகுப்பு மேல்வகுப்பு இலக்கியம் பேசும்போது இன்னும் வலியுறுத்தப்படும்.

இலக்கியங் கற்பிக்கு முறை I [சுருக்கம்]

ஒருவர்தாமே அறிவு நிலையில் வெளியிடும் ஒலிவடிவும் அன்பு நிலையில் வெளியிடும் ஒலிவடிவும் தம்முன் வேறு பாடானவை. இரண்டும் இருவேறு பாஸைகள். நமக்கு அறிவுநிலையிற் பாஸை ஆரியம்; அன்பு நிலையிற் பாஸை தமிழ். அறிவும் அன்பும் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாதவை. அவ்வாறே, ஆரியமுந் தமிழும் ஒன்றை யொன்று இன்றியமையாதவை.

தமிழ், இயல் இசை நாடகம் என முத்திறப்படும். உன்மையன்பு இருந்தபடியைச் சொல்லுவது இயல்; அதன் உயர்ந்த நிலை இசை; சொல்லிறந்த அன்புநிலை நாடகம்.

இயற்றமிழ், பாடத்திட்டத்தில் பாஸை இலக்கியம் என இருத்திறப்படும். பாஸை (மெளன்) வாசிப்பு, பேச்சு, எழுத்து என முன்றுவகைப்படும்.

இலக்கியத்தைப் பாலர் வகுப்பு இலக்கியம், மத்திய வகுப்பு இலக்கியம், மேல்வகுப்பு இலக்கியம் எனப் பாகு பாடு செய்துகொள்ளுவோம்.

பாலர் இலக்கியம் கதையும் பாட்டும் என இருவகைப்படும். இவையிரண்டும் பாலர்களாகிய மாணவர்களின் இரு சிறஞகள். இவையிரண்டும் பாட்டிகளின் தாலட்டுக்களி ரும் தொட்டிலில் தூயிலுகையிலும் முளைத்தவைகள்.

தெரிவு :

பாலர்களுக்கு பாட்டுங் கதையுந் தெரிவுதிலேயே ஆசிரியரின் முயற்சியில் அரைப்பங்கு தங்கியிருக்கிறது. பாலருக்கு என்று வெளிவருபவைகள் எல்லாம் ஏற்றனவல்ல.

தனிந்த புலவர்களின் பாடல்களிலும் பழுத்து வழங்குங் கதைகளிலும் ஏற்றவைகளைத் தெரிதல்வேண்டும். இளஞ் செவிகளையும் நாப் பஸ் அண்ணங்களையும், அனிச்சப் பூப்போன்ற மிருதுவான இருதயங்களையும் பழுது செய் யாதனவாய் இருத்தல் வேண்டும். பொருட்டெளிவு, கவித் துவம், சொல்லொழுக்கு, இனிய சந்தம், தாளக் கட்டு முதலியவைகள் பாலர்களுக்குப் பாடல்கள் தெரியும்போது கவனிக்கவேண்டும். ஒசையும் சந்த அபிநுயமுமே பாட்டின் பொருளை வெளிப்படுத்தும் உரைகல்.

சிலையில் எழுத்துப்போல பாடல்களுங் கதை களும் பாலர்களின் இளமனசில் பதிந்து பழுத்த முதுமையிலும் ஊன்றுகோலாய் உதவுவன என்பதை மறத்தலாகாது.

கற்பித்தல்:

பாட்டுப்பாடிக் காட்டுவதும் கதை சொல்லுதலும் இரு வேறு வித்தைகள். இவற்றில் போதிய பயிற்சி ஆசிரியர் களுக்கு வேண்டும். கதை வசனங்கள் இயற்கையானவையாய் இலக்கணமும் கிராமியமும் இல்லாதனவாய் இருக்க வேண்டும். கதை பாஷைத் தெளிவும் இலக்கிய வித்தும் அமைகிற முறையில் அமையவேண்டும்: பாட்டிகளின் முக பாவமே கதைக்குப் பக்கவாத்தியம்.

பாலர்பண்ணை ஒரு நன்செய். அதில் ‘அறஞ் செய விரும்பு’ என்ற வித்து ஒருநாள் முளைகொண்டு வளர்ந்து, ‘மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனந்ததறன்’ என்கின்ற மணங் கமமும் மலர்விளைவைத்தர வேண்டும். களைகளும் முட்செடிகளும் முளையாமல் வளராமல் பாலர் செய் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். மேலடுக்கு மாளிகைகள் எடுத்தற்குப் பாலர் இலக்கியம் அத்திபாரம்.

இலக்கியங் கற்பிக்கும் முறை I

மத்தியவகுப்புச் செய்யுள் :

மத்திய வகுப்பு மாணவர்கள் இன்னிசைகள் சந்தங்களில் ஈடுபடுவது போல, இனிய புதிய கருத்துக்களிலும் புதிய நடையிலும் ஈடுபடக்கூடியவர்கள். சிராமக்களிலைத்தன் இவ்வகுப்பினர்க்கு மிக உவப்பானவர்கள். ‘பண்பு நீதி யறியாத தூக்குணி செய்கரு மங்களைக் கேளும்’ என்ற ரொருத்தி தன் கணவனைப்பற்றி ஒரு முறையிடு கமக்காரனுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றார். அவன் இரு குடும்பக்காரன். குடும்பகலகத்தைப் படம்பிடிக்கின்ற பாட்டுக்கள் பள்ளு என்ற பிரபந்தங்களில் நிறைய உண்டு. அவற்றில் வரும் பாத்தி ரங்கள், வஞ்சகம் என்பதை இன்னதென்று அறியாதவர்கள். பள்ளுப்பாடல்கள் வயல் சார்ந்த மருதநிலப்பகுதிக் குரிய வைகள். அப்பால் காடுசார்ந்த நிலம்-மூலவைநிலம். அதில் வசிப்பவர்கள் ஆயர்கள்; ஆய்ச்சியர்கள், ஆயர்-இடையர். மாடு ஆடு வளர்ப்பவர்கள் இவர்கள். மதுரையை அடுத்த மூல்லை நிலத்தில் இடை முதுமகள் ஒருத்தி வசிக்கின்றார்கள். அவன் குடிசையில் கண்ணகியை ஒப்படைத்து விட்டுக் கோவலன் மதுரைமா நகரத்திற் சென்று கொலைவாய்ப் படுகின்றான். இடைச்சேரியில் தூர்நிமித்தங்கள் நிகழ்கின்றன. காலையில் தயிர் கடைவதற்கு இடைமகளிர்கள் கூடுகில் றார்கள். தயிர் உறையவில்லை. ஆட்டுமூறிகள் துள்ளாமல் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆவின் கழுத்திற் கட்டிய மணி அறுந்து விழுகின்றது. இவை தூர்நிமித்தங்கள். மகளிர்கள் கூடி யோசிக்கின்றார்கள். முதுமகளொருத்தி மகளிரைக் கவி கண்ணனுக்குக் குரவை எடுக்கின்றார்கள். அது தூர்நிமித்த சாந்தி. ஏழு பெண்கள் கைகோத்து வட்டவடிவில் நிற்கின்றார்கள். ஏழுபெண்களும் ஏழு சுரங்கள். கண்ணால் மேல் கணிந்த பாட்டுக்கள் வருகின்றன. ‘கன்று குணிலாக கணியுதிர்த்த மாயவன்— இன்றுநம்மானுள் வருமேல் அவன் வாயில்— கொன்றையந் தீங்குழல் கௌமோ தோழி’

என்பது ஒருத்தி பாட்டு மற்றொருத்தி, ‘பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவன்—சங்குநம் மானுள் வருமே வவன் வாயில்—ஆம்பலந் தீங்குழல் கோமே தோழி’ என்று பாடுகின்றாள். இவ்வாரே ஏனையோரும் பாடுகின் றார்கள். ஏற்ற இசையில் அந்த நிலத்துக்குரிய பண்ணில் அவர்கள் பாடுகின்றார்கள். அப்பால் மலைசார்ந்த நிலம்-குறிஞ்சி நிலம். அங்கே முருகனை வேண்டிக் குறப்பெண் கள் குன்றக்குரவை எடுத்துப் பாடுகின்றார்கள். தினைக் கொல்லையில் ஆலோலப் பாடல்கள் இசைக்கின்றன. கடற் கரையாகிய நெய்தல் நிலத்தில் வரிப்பாடல்கள்—சமுத்திர விலாசங்கள்— எழுகின்றன. வஞ்சகமற்ற பளிங்கு போன்ற இருதயத்தில் நின்றும் எழுகின்ற பாடல்கள் இந்தப் பாடல்கள். அந்த அந்த நிலத்து மக்கள் வாழ்க் கையை அப்படியே பிரதிபலிப்பவைகள் இந்தப் பாடல்கள். இப்படிப்பட்ட பாடல்களில் மத்திய வகுப்பு மாணவர்கள் முழுகித் தினைக்கவேண்டும். இலக்கியத்தின் உள்ளீடான வஞ்சகமற்ற வாழ்க்கை என்கின்ற குறிக்கோள் மாணவர்களை அறியாமல் அவர்களுடைய மெல்லிய மணதிலே மிரு துவான் வேர்களை வீழ்த்திக்கொண்டிருக்கும்.

வசனம் :

காளமேகம், புகழேந்தி, கம்பர், இரட்டையர் முதலிய புலவர்களின் வரலாறுகள், மேற்காட்டிய நாட்டுப்பாடல்களுக்குப் பொருத்தமான வசன இலக்கியமாய் அமையும் புலவர்களின் பாடல்கள் போலவே அவர்களுடைய வரலாறு களும் இனிப்பானவை; நூதனமானவை. அன்றி, உலக இரகசியங்களையும் அம்பலப்படுத்துபவைகளுமா யமைந்த வைகள். அவர்களுடைய பாடல்கள் செய்யுள் இலக்கியம். அவர்களைப்பற்றிய கதைகள் வசன இலக்கியம். பத்துப் புலவர்களோடாவது மத்திய வகுப்பு மாணவர்கள் நன்கு பழகி இருக்கவேண்டும். காளமேகம் போன்றவர்களின் தனிப் பாடல்களிலும் இவ்வகுப்பினருக்குத்தெரிவு செய்யவேண்டும். நளவெண்பா, குசேலோபாக்கியானம் போன்றவைகளில் வருங் கதைகொடர்ந்த பாடல்கள் இவ்வகுப்புக்கு ஏற்றவை. ‘மஞ்சள் குளித்து முகம் மினுக்கி நல்ல மாயப் பொடிபூசி

நிற்கும் நிலை—கஞ்சமகள் வந்து காணிற் சிரிக்குமோ கண்ணீர் உகுக்குமோ யாரறிவார்? இதுகுரியகாந்திப்பூவைப் பற்றிய கணிந்த பாட்டு, தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை பாடி யது. இதுபோன்ற இயற்கை வருணவைகள் இவ்வகுப்பாருக்கு வாய்ப்பானவை.

மேல் வகுப்புச் செய்யுள்:

மேல்வகுப்பார், இலக்கியங்களில் வரும் பாத்திரங்களின் குணவிசேஷங்களிலும் நன்மைசேஷங்களிலும் ஈடுபடக்கூடியவர்கள்; சிந்திக்கக்கூடியவர்கள். அன்றி இளவேனில் முதலிய இயற்கை வருணவைகளில் உயர்ந்த பகுதிகளை ரசிக்கக்கூடியவர்கள். ‘புன்காஞ்சித் தாதுதன் புறம்புதையக் கிளியெனக்கண்டு’ என வரும் குயிற்பாட்டாகிய இளவேனிற் பாட்டை நன்கு தித்திப்பார்கள். பாலர்சீரிவில் ‘தின்னப் பழங்கொண்டு தருவான்’ என்ற பாட்டைக் கேட்டு இனித்த மாணவன், மத்திய வகுப்பில் ‘கன்று குணிலா’ என்ற குரவைப்பாட்டை ரசித்தவன், இப்பொழுது மேல் வகுப்பில், கணவை குணவிசேஷங்களை அறியக்கூடியவனாகின்றான். ‘பந்தனை யகன்ற மேலோய் பற்பலநாட்குப் பின்பு வந்தலை யெனக்கென் கொண்டு வந்தனை’ எனவின்ற அவைவைப்பற்றிய பாடவிலே கணவைப்பிரானின் நட்புநலத் தையும், தாட்சணியம் சொட்டுகின்ற கணவேணாட்டத் தையும் கண்டு வாழ்வுகின்றான். அதற்கு மேலே ‘மாவின் பாலே யன்றி மரபிற் குரிய மைந்தன், ஆவின்பால்கண்ட றியான்’ என்ற பாரதப் பாட்டைப் படித்துத் துரோண்றை அலட்சியஞ் செய்தவனும் கண்ணுக் கணிகலமான கணவேணாட்டத்தை இழந்தவனுமாகிய யாகுசேண்டோடு கணவைனை ஓப்பிட்டும் அருமையை நூகர்கின்றான். இவ்வகுப்பினர்களுக்குக் கவிச்சக்கரவர்த்திகளியற்றிய கணிந்த காலியங்களில் பாத்திரங்களின் குண சித்திரங்களைக் காட்டுப்பகுதிகளும் இயற்கை வருணவைப் பகுதிகளும் தெரிவு செய்யத்தக்கவை. நல்லான் நலமும் தீயதன்றீதும் புலனாதல் வேண்டும்.

வசனம் :

இலக்கிய வீரர்சனங்கள், கவிநயங்கள், வில்கணியம் போன்ற வசன காவியங்கள் வசன இலக்கியமாகலாம். இதிகாசங்களிலும் புராணங்களிலும் விசேஷ கதைப்பகுதி கண்ணயும் வசனம் பண்ணீய வசன இலக்கியமாகக் கொள்ளலாம்.

இலக்கிய வளம் :

இதுவரை இலக்கியத் தெரிவு பற்றிப் பெரிதுஞ் சிந்திக்கப்பட்டது. இலக்கியமாகிய பறவையின் ஒரு சிறு கதை. மற்றச் சிறுபாட்டு. கதை “ஒருரிலே ஒரு ராஜூ” என்று தொடங்கி, பஞ்சதந்திரக் கதையில் நுழைந்து. தென்னாலிராமன் கதைக்கூடாக மெல்ல வளர்ந்து, ‘கேளும் ஜனமேஜய மகாராசாவே’ என்று தொடங்குகிற மகாபார குக் கதைக்கு அப்பாலேயும் நடந்துசெல்லும். “கேளுங்கள் நைமிசாரணீய வாசிகளே” என்று தொடங்குகிற புராணக் கதைகள் யிக் மிக உச்சமானவைகள். பாடல்கள் ‘ஆராரோ ஆரிவரோ’ என்பதில் தொடங்கி “முனிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்” என்ற பிரசித்திபெற்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் வருகின்ற பாத்திரங்களை ‘யார் யாரோ’ என்று விசாரிக்கத்தக்க வகையில் வளர்ந்து செல்லும். அன்றிச் சங்கச் செய்யுள்களுக்கு மேலே அருட்பாடல்களை எட்டி நோக்குவதாயிருக்கும்.

நடுநாடி :

பாலைப் பகுதியில் ஒன்றாகிய வாசிப்புப் புத்தகத்தில் வருகின்ற ‘அறஞ் செய வீரும்பு’ என்கின்ற முனை, கொன்றை வேந்துளை அடுகுவி வாக்குண்டாம் நல்வழி நன்னெறி வழியாய் மத்திய வகுப்புக்கும் மேலே சென்று, மேல் வகுப்பிலே ‘ஆதி பகவன் முதற்றே யுவகு’ என்கின்ற திருவள்ளுவரில் மணிமுடி குடி. ‘என்ன லும் இனி யான் ஒருவன் உள்ள்’ என்கின்ற அருட்பாடலைத் தொடுவதாயிருக்கும், அந்த ஆத்தி குடி முளையின் வளர்ச்சி,

கதையும் பாட்டுமான உடலுக்கு நடுநாடியாய் அமைதல் வேண்டும். இலக்கியத் தெரிவு இந்த நடுநாடியைத் தழுவிய தாயிருக்க வேண்டும். ஒரு காலத்தில் அந்த நடுநாடிதான் ஒப்பற்ற இலக்கியமாய் இனிக்க வேண்டும். இது சித்திப்பது இலக்கியத் தெரிவிலும் ஆனால் வகையிலும் தங்கியிருக்கி ரது. இனி ஆனால் வகையாகிய இலக்கியங் கற்பித்தல் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

கற்பித்தல் வாசிப்பு :

கதை இலக்கிய மினித்தற்குச் சொல்லுகிற வித்தை பிரதானம். கதை பற்றிப் பாலர் பிரிவுக்குச் சொன்னது மத்திய மேல்வகுப்புக்கணக்கும் பொருந்தும். கதைப் பாடத் துக்குச் சொல்லுகிற வித்தை பிரதானமாய் இருப்பது போலச் செய்யுள் இலக்கியத்துக்கு வாசித்துக் காட்டுவது பிரதானம். பாடல்களைச் சந்தத்துக்கும் கருத்துக்கும் ஏற்றபடி வாசித்துக் காட்ட வேண்டும். ஒருவன் தான் சுவைப்பதற்கே பாட்டைக் கண்ணால் பார்த்த அளவு போதியதாகாது. வாய்திறந்து படித்து அதன் இனிய இசையைக் காதாலும் நுகர வேண்டும். அப்பொழுது தான் அதன் இயற்றைக் கூடுதலாக இனிக்கும். பாட்டுக்கள், இசைத் தட்டுக்கள், இசையுடன் வாசிப்பதால் உண்டாகிற உணர்ச்சி ஒளி தருகின்ற மாணிக்கமணியைச் சூழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற ஒளிப்பிரபை போன்றது. அது பின்னைகளின் இருதயத் தைத் தன்பால் இழுக்கவல்லது. ஆசிரியின் இனிய வாசிப் பினாலே இழுப்புண்டு தமது மனசைப் பறிகொடுத்தவர் கள், அதுவாயிலாக அப்பாடவின் உயிர்ப்பொருளைக் காணுதற்குத் துடிப்பார்கள்.

சந்தர்ப்பம் :

அப்படி அவர்கள் துடிதுடிக்கும்போது, ஏற்ற சென்னி யறிந்து, ஆசிரியர் சில வார்த்தை சொல்லுவார். அந்த வார்த்தைகள் சந்தர்ப்பத்தைப் புலப்படுத்தி உயிர்ப் பொருளைக் காணுவதற்குத் தடையாயிருந்த திரைகளை நீக்கச் செய்வதாயிருக்கும். இச்சந்தர்ப்பம் வாசிப்புக்கு முன்னும் ஏற்ற பெற்றி நடத்த வேண்டிய வரலாம்.

பொழிப்பு :

சந்தர்ப்ப உறையினாலும், வாசிப்பினாலும் கட்டுவெட்மாணவர்களுக்கு மூன்றாவதான ஒரு உபகாரம் ஆசிரியர் செய்வார். அது அருமையான சில வினாக்கள், அவ்வினாக்கள், அந்த உயிர்ப்பொருளைக் குழந்தை வடிவில் கட்டி அணைத்து எடுக்க உதவுவதாயிருக்கும். அதுவே பாட்டின் உயிர்ப்போடு கூடிய பிரதான பொழிப்பு. அந்தப் பொழிப்பு கண், காது, மூக்கு, கால், கை ஆகிய உறுப்புக்களோடு கூடிய முழு உருவமாயிருக்கும். துண்டிக்கக் கூடாது. குழந்தையின் புறவுடலம் உயிர்ப்பொருள்ளு குழந்தையின் உயிர்ப்பே உயிர்ப்பொருள். இனி அதன் அவயவங்களைத் தொட்டுத் தொட்டு உயிர்ப்பை நூகரச் செய்வர் ஆசிரியர்.

நயம் :

ஓசையும் சந்தமும் பாடல் பயந்த குழந்தையின் வெளிப்புற ஆடையணிகளாயிருக்கும். சொற்களும் சொன்னடையும் அதன் தாலதேகம். அத்தாலதேகத்துள்ளே வெரு நுண்ணிதா யமைந்திருப்பது சூக்குமதேகம். அதனைக் கருப்பொருட் செய்தி யென்று பொருளில்க்கணங் கூறும். உயிர்ப்பொருள் உரிப்பொருள் என்பதும். அது கருப்பொருட் செய்திக் கூடாகவே காட்சியளிக்கும். கருப்பொருட் செய்தியாகிய சூக்குமதேகத்தில் தொடுகிற முறையிலே தொட்டால் குழந்தை சிரிக்கும்; துள்ளி விளையாடும். பாடலில்வரும் ஆண்மை பெண்மை முதலிய பாத்திரங்கள் கொடிகள் செய்திகள் விலங்குகள் பறவைகள் இவற்றில் அலைவுகள் செயல்கள் என்று இன்னோரன்னவைகள் கருப்பொருட் செய்திகளாயிருக்கும். ‘முளி தயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விசால்’ என்ற குறுந்தொகைச் செய்யுளில் வருகின்ற தலைவன் தலைவிகளின் செய்தி உள்ளைத்துங் கருப்பொருட் செய்திகளாகும். அச்செய்திகள் நவ்வொன்றினையும் அனுகுகிற முறையிலே அனுகினால், ‘காது இருவர் கருத்தொருமித்த ஆதரவு’ என்கின்ற உயிர்ப்பொருளாகிய உரிப்பொருள் ஒவ்வொரு செயலிலும் தூட்தூடிப் படைத்தக் காணலாம்.

ஆசிரியர் எடுத்துக்கொண்ட குக்கும் தூலதேகங்களையோ வெளிப்புற ஆடை-அணிகளையோ தொடுகிற முறையிலே தொடும்போதெல்லாம். அந்தத் தொடுகை உயிரான உரிப்பொருளைச் சென்று சென்று திண்டுவதாயிருக்க வேண்டும். அதனைத் தக்க முறையில் சிரமப்படுத்திக்கொள் வேண்டும். இந்தநிலையில் பிள்ளைகள் தாமாகவும் பாடலைத்தொட்டு இரசிப்பதற்கு வாழுறுவார்கள். அப் பொழுது அவர்கள் முன்வந்து வாசித்து வாசித்து வாழுறும் படி செய்வது கடனாகும். ஆசிரியர் தொடக்கத்தில் வாசித்துக்காட்டிய வாசிப்பை மாணவர்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

திறனாய்வு :

இதன்மேல் உயர்ந்த வகுப்பாரும் ஆழந்த இரசிகர்களும் மாணவர்களுக்கு வீட்டுவேலை கொடுக்கப்படும். அது ‘திறனாய்வு’ என்கின்ற சிறந்த அம்சமாயிருக்கவேண்டும். இது இக்காலத்தில் பெரிதுங்கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் இது புத்தம்புதிய தொன்றன்று, பழையகாலத்திலே பேருரை களாகிய வியாக்கியானங்களுள்ளே அடங்கிக்கிடத்தது இந்தத் திறனாய்வு. இப்பொழுது இது தனித்தியங்க முயல்கின்றது. அதுதான் புதுமை. திறனாய்வில், பாத்திரங்களையோ புலவர்களையோ எடுத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டுக் கணித்தல் ஒருவகை. ஆசிரியர் சந்தர்ப்பங்களை இலக்கியத்திற் குறித்துவிடுவார். உதாரணமாகக் கண்ணகி கோவவனைத் தொடர்ந்து மதுரையை நோக்கி நடக்கின்றாள். ஆடைவழியில் கோவவள் கண்ணகியின் மென்மைக்கு இரங்கி, மிக்கவருத்தங் கொண்டு ‘எழுகென எழுந்தனை என்செய்தனே’ என்னோடு உடன்வராமலிருக்கலாமே என்று பிரஸாபிக்கின்றான். இதுபோன்ற ஒரு சந்தர்ப்பம் கம்பரியும் வருகின்றது. ஸ்ரீராமன் காட்டுக்குப்

போகுஞ் சமயத்திலே தன்னைத்தொடர விரும்புகின்ற -
தொடருகின்ற - சீதையின் மென்மைக்கு இரங்குகின்றான்.
'நடத்தல் அரிதாகும் நெறி' நிலைக்கேயே இரு எனகின்றான்.
இருசந்தர்ப்பங்களிலும் இரு பெண்மைக்குரல் இனி ஏழப்
போகின்றன. அப்பெண்மைக் குரல்களைக் கண்டுமிடித்து
ஒப்பிடும்படி சொல்லலாம். அதுவாயிலாக அச் சந்தர்ப்பத்
திலேதானே இளங்கோ கம்பர் ஆகிய இரு பெரும்புலவர்
களின் கற்பனைத் திறனையும் ஒப்பிடும்படி ஏவலாம். சில
சந்தர்ப்பங்களிலே பாத்திரங்களினாலே அப்பாத்திரங்
களைக் கட்டியழுத கவிகளுக்கும், கவிகளினாலே பாத்திரங்
களுக்கும் வீழ்ச்சி நேர்வதும் உண்டு. அன்றி மாட்டி
நேர்வது முன்டு. அதுவும் பெரிதும் ஆராய்வதற்குரியது.
இன்னுந் திறனாய்வு என்ற பகுதியில் எத்தனையோ அம்
சங்கள் உண்டு. விரிப்பில் பெருகும்.

வினாவிடை, பகுதி II

வினா (i)

கடையையும் பாட்டையும் இலக்கியத்தின் இருசிறுகள் என்கிறீர்கள். அதனை இன்னும் சந்தே வினாக்குங்கள்.

விடை (i)

கடைதான் வசன இலக்கியம், பாட்டுத்தான் செய்ய விலக்கியம். இரண்டும் இரு சிறகுகள் போல் வளர்ந்து செல்ல வேண்டியவை. பாரதாடு கடைசிசெல்வமும் பாட்டுச் செல்வமும் நிறைந்த நாடு. இரண்டையும் பாலரிலிருந்து வளர்க்கவேண்டும்.

வினா (ii)

இரண்டு சிறகுக்கும் இடையில் ஒரு நடுநாடு இருக்கவேண்டும் என்றீர்கள். அது என்ன?

விடை (ii)

அதுதான் இலக்கியத்தின் உயிர்நாடு. அதுதான் உண்மை இலக்கியம். ஆயினும் அதனை இலக்கியம் என்று சொல்லுவதில்லை. ஏனெனில் சாதாரணமான வர்களுக்கு அது இனிப்பதில்லை. ஆத்திகுடியைக் குழந்தைகள் எப்படி இனிக்க முடியும்? அதனாலே ஆத்திகுடி முதல் திருக்குறள் இறுதியான உயிர்க்கருத்துக்கள் நீதிப்பகுதி எனிப்பட்டுப் பாண்புப்பாடமாய், வாசிப்புப் பிரிவில் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. வர்ணந் தீட்டப்பட்டு இடை அலங்காரங்களுடன் கடையாயும் பாட்டி இலக்கியமாயும் வளர்க்கப்பட்டவைகள் அவைகளே.

இந்த உண்மை ஒரு காலத்திலே புலப்படும்; புலப்படவேண்டும், புலப்படுதற் குபகாரமாகவே கடையும் பாட்டும் வளரவேண்டும்; வளர்க்கவேண்டும். இலக்கியம் போய் முற்றுமிடம் இந்த நடுநாடுயோம்.

வினா (iii)

இலக்கியத்திலே பாட்டுக்களைப் படிப்பிக்கும் முறையைக் கிரமப்படுத்திச் சொல்லுங்கள்.

விடை (iii)

பாட்டுக்கள் இசைத்தட்டுப் போன்றவைகள். அதனாலே முதலில் ஆசிரியர் இனிய வாசிப்பினால் கணியச் செய்யவேண்டும், அதன்மேற் சந்தர்ப்பம் சொல்லவேண்டும். இது வாசிப்புக்கு முன்னும் நிகழலாம். இரண்டும் ஏற்ற பெற்றி மாறி வரும். முன்றாவது பொழிப்பு. அஃதாவது பாட்டின் பின்டப் பொருள் அதன்மேல் பாட்டின் நயம் நடக்கலாம். அது பின்டப்பொருளை விரிக்கும் முகமாக, அதன் அருமை பெருமைகளை வியக்கும் முகமாக நடக்கும். பிறகு மாணவரின் வாசிப்பு நிகழலாம்.

வினா (iv)

பாடல்களின் பொருளை, உரிப்பொருள் கருப்பொருள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் குறியீடுகளைச் சற்றே விளக்கவேண்டும்.

விடை (iv)

தொல்காப்பியர் பாடலின் பொருளை முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் என்று வைத்திருக்கின்றார். முதற்பொருளைப் புலமைச் சந்தர்ப்பம் என்றால் சொல்லலாம். இது இடமும் காலமும் என இருவகைப்படும். ஒரு நல்ல காலத்திலே நல்லதொரு இடத்திலே ஒரு புலவனுக்குத் தூயதொரு உணர்ச்சி தோன்றலாம். அது தான் உரிப்பொருள்; உயிர்ப்பொருள் எனினுமாம். அது முதற்பொருளாகிய நல்ல இடமும் நல்ல காலமும் பெற்ற பின்னை. அந்தப் பின்னையாகிய உரிப்பொருளைப் பேணி வளர்க்கப் புலவன் முயற்சி செய்வான்; அதனைக் கருக்கட்டுவான். அந்தக் கரு சுற்றாடலிலுள்ள ஆஸ்பெண் விலங்கு பறவை முதலிய பொருள்களாயிருக்கும். அவற்றிற்கடாக அவ்வரிப்பொருளைப் புலப்படுத்

துவான். கருப்பொருள் எண்பப்படும். கருப்பொருட் செய்தி பாட்டு நுதலிய பொருள்களு; அதற்கூடாகத் தோன்றும் உணர்ச்சியாகிய உரிப்பொருளே பாட்டு நுதலிய பெருள். முதற்பொருள் பாட்டில் வருவதில்லை. உரிப்பொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவதில்லை, கருப்பொருளே புலப்பட்டுத் தோன்றுவது. அது உரிப்பொருளின் சூக்கும் தேகம். சொற்களும் ஒசையும் தூல தேகமும் ஆடையணியுமாயிருக்கும்.

வினா (7)

பாட்டின் நயம் பேசியவின் திறனாய்வு என்று ஒன்று நடத்தலாம் என்றீர்கள், அது என்ன?

விடை (7)

நாம் உபயோகிக்கின்ற ஒவ்வொரு பொருளையும் அதற்கு இனமான வேறொரு பொருளோடு ஒப்பிட்டு இது நல்லது; அது சாதாரணமானது; மற்றொன்று நனிநல்லது; என்றிங்கநனம் தீர்மானிக்கின்றோம். இது தான் திறனாய்வு. உதாரணமாக ஒரு இலக்கியத்தில் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். ஸ்ரீராமன் தீதையைக் கவர்ந்த துரோகியாகிய இராவணனைப் போர்முனையில் முதன்முதற் சந்திக்கின்றான். போர் முனுகின்றது. ஒரு கணப்பொழுதிலே இராவணன் நீராயுதபாணியாய் நான் தலைக்கேறித் தலைகுளி ந்து நிற்கின்றான். பேராணமையின் சிகரமான ஸ்ரீராமனுக்குத் தண்ணெதிரில் வைத்து இராவணனின் நிலையைப் பார்க்க முடியவில்லை. தன் வில்லை நான் தளர்த்தினான். ஒ இராவன, “இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா” என்று அவனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை நல்கினான். இது இலக்கியத்திலே யுத்த தர்மத்தின் வீர சிகரமாய் மிளிருகின்றது. இந்த வார்த்தையை வாயிலிட்டு வாழுறாத வர்கள் இலக்கிய ரசிகர்களில் இல்லை. இப்படிப்பட்ட பிரசித்தமான இதே வார்த்தையை வில்லிபுத்தூராகும் பாரத முனையில் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உபயோகிக்கின்றார்

பதினாறாம் போர். கண்ண் சேணாதிபதியாய் விட்டான். போர்க்கள் நிலையைப் பரிசோதிக்கும் முகமாகப் போர்முனையை எங்குஞ் சென்று துழாவுகின்றான். ஒவ்வொரு ஸீரர்மீதும் ஒவ்வொரு பாணந் தொட்டுப் பரிசோதனம் நடத்திச் செல்லுகின்றான். என்றுமில்லாத கெம்பீரத்துடன் அன்று செல்லுகின்றான், அப்பொழுது அருச்சனன் மீதும் ஒரு பாணம் பாய்ந்தது. பாணத் தைச் செலுத்திய கண்ண் சிரித்துக் கொண்டே அப்பாற் செல்லுகிறான். அச்சமயத்தில் அருச்சனன் ‘இன்றுபோய் இனி நானை வா’ என்கின்றான். கம்பர் ஆண்ட தொரையே கம்பர் கருதிய பொருளில் வில்லிபுத்தூரரும் ஆண்டார் என்று கருதப்படுகின்றது. அப்படியானால் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். கண்ண் அருச்சனனுக்கு இடைந்து இளைத்துநின்றானானால் பொருத்தமாயிருக்கும். அப்படியொன்றும் நடைபெற்றதாயில்லை. உயிரானதொரு உரிப்பொருள் ஏற்ற சந்தர்ப்பத்தில் பொருத்தமான கருப்பொருளில் பதித் தால்தான் பிரகாசிக்கும். ‘இன்றுபோய் நானை வா’ என்ற தொடர்வரும் இரு இடங்களையும் கம்பரிலும் வில்லியிலும் குறிப்பிட்டு இரு சந்தர்ப்பங்களையும் ஒப் பிட்டு ஆராயும்படி மாணவரை ஏவலாம். இது திறனாய் வில் ஒரு வகைக்கு ஓர் உதாரணம்.

இலக்கியங் கற்பிக்கு முறை 11 [சுருக்கம்]

இன்னிசைப் பாடல்களிலும் அவற்றில் சந்தங்களிலும் முழுசி ஆடிப்பாடி அபிநியம் பிடித்த பாலர்கள் வளர்ந்து மத்திய வகுப்புக்கு வருகின்றார்கள்.

இனி, அவர்கள் கருத்துவசத்தையும் தரிசிக்கக் கூடிய வர்கள், மருதம் மூலவை குறிஞ்சி நெய்தல் ஆசிய நான்கு வகை நிலங்களிலுமுள்ள கிராமங்களையும் அக் கிராமமக்களின் வஞ்சகமற்ற வாழ்க்கையையுங் கண்டு களித்து அம்மக்களின் பாடல்களிலே தினைப்பார்களாக, ‘பண்பு நீதி யறியாத தூக்குணி... என்று தொடங்குகின்ற பள்ளுப் பாடல்கள், கானவப் பாடல்கள், சமூத்திர விலாசங்கள் பாலர்கள் உவக்கின்ற கணிந்த பாடல்கள், அன்றிப் பஞ்ச தந்திரத்திலும் சிறு காவியங்களிலும் வரும் கதைப் பாடல்களும், புலவர்களின் தனிப் பாடல்களில் இனியளவும் இவ்வகுப்பினருக்குப் பொருத்தமானவை.

இவர்களுக்குக் காளமேகம் முதலிய பத்துப் புலவர்களோடாவது நல்ல பழக்கம் இருக்க வேண்டும். புலவர்களின் நூதன வரலாறுகள் இவர்களுக்கு வாய்ப்பான இனி தத வசன இலக்கியங்கள்:

மேல்வகுப்பார் பாத்திரங்களின் குண விசேஷங்களிலும் களித்துவ நடை விசேஷங்களிலும் ஈடுபடக்கூடியவர்கள். இவ்வாறான பகுதிகளைக் காவியச் சோலைகளிலே தேடிச் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். ‘புஞ்சாஞ்சித் தாது தன் புறம் புதைய’ என்று சிவக சிந்தாமணியில் வருகின்ற இளவேளில் வருணவை போன்ற இயற்கை வருணவைகளும் இவ்வகுப்பினருக்கு ஏற்றவை. கவி நயங்கள் இலக்கிய விமர்சனங்கள், விலகணீயம் போன்ற வசன காவியங்கள் இவர்களுக்கு வசன இலக்கிய மாகவாய்.

இனிக் கற்பிக்குமாறு :

வாசித்துக் காட்டுதலும் சந்தர்ப்பங்களுதலும் இலக்கியங்கற்பித்தவில் முதற்கண் வரும் இரண்டு பிரதான அம்சங்கள்

இவற்றில் ஏதை முந்தி ஆளுவதென்பது எடுத்துக்கொண்ட பகுதியில் தங்கியிருக்கின்றது. ஏற்றவாறு ஆளவாம். இந்த இரண்டு உபகாரத்தாலும் பாட்டின் திரண்ட பொழிப்பு மாணவர்க்குப் புலனாதல் வேண்டும். மூன்றாவதாக ஆசிரியர் விளாவும் வினாக்கள் அப்பொழிப்பை மாணவர்கள் தம் வார்த்தையிற் சொல்லக்கூடிய நிலையை வருவிக்கவேண்டும்.

இவற்றின் பின் நயம். இதுதான் இலக்கியத்தின் பிரதான நோக்கம். இதற்கு விசேஷ ஆயத்தம் வேண்டும். நயம் பாட்டின் அல்லது குறித்தபகுதியின் உயிர்ப்பொருளைப் பற்றியதா யிருக்கவேண்டும். உயிர்ப்பொருள் உரிப்பொருள் எனவும் படும். அது தூல குக்கும் தேகங்கள் புலனாகாமல் குடியிருக்கும். கருப்பொருட் செய்தி அதன் குக்கும் தேகம். ‘முளிதயிர் பிசைந்த’ என்ற குறுந்தொகைப் பாடவில் வரும் கருப்பொருட் செய்திகளன்றத்தும், ‘கருத்து ஒருமித்த ஆதரவு’ என்கின்ற— புலமாகாத— உயிர்ப்பொருளைக் காணுதற்கு உபகாரமாயமைந்திருக்கின்றன. கருப்பொருட் செய்திகளன்றத் தொட்டுக்காட்டும் போது உயிர்ப்பொருள் உணர்ச்சியில் துடிக்கவேண்டும். சொற்கள் சந்தங்கள் ஒசைகள் தூல தேகமும் ஆடையணிகளும் மாயிருக்கும். அவைமூலமும் உயிர்த் துடிப்பையே தொட்டுக் காட்டவேண்டும். முதலிற் பிரதானமான கருப்பொருட் செய்திகளையே ஆளவேண்டும். அதன்மேல் சொன்னயம் ஒசைநயம் வரலாம். ஆனால் விதத்தில் பயிற்சி வேண்டும்; ஆயத்தம் வேண்டும்.

நயங்களை நயக்கும் முறையில் நயந்தபின் வாசிக்கத் தக்கவர்கள் வாசித்து அநுபவிக்கலாம். இத்துணையும் வகுப்பில் நடத்தத்தக்கவை.

மேல்வகுப்பொருக்கு மற்றொன்று பிரதானமானது. அது திறனாய்வு. இது வீட்டுவேலையாகக் கொடுத்துச் சித்திக்கவைப்பது.

இலக்கிய பாத்திரங்களையும் புலவர்களையும் ஒப்பிட்டுத் தராதரங்களித்தல். புலவர்களால் பாத்திரங்களும் பாத்திரங்களால் புலவர்களும் உயர்தல் அன்றித் தாழ்தல் என்பன திறனாய்வில் சில பகுதிகள்.

ii

இலக்கியகலாந்தி
பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை
அவர்கள்
எழுதியவை

வெளிவந்தவை :

1. கண்ணகி தோத்திரம்
2. கதிர்காம வேலவன் பவனி வருகின்றான்
3. இலக்கிய வழி (வரதர் வெளியீடு)
4. சைவ நற்சிந்தனைகள்
5. பாரத நவமனிகள்
6. கந்தபுராண கலாசாரம்
7. கந்தபுராண போதனை
8. சிவராத்திரியிற் சிந்தக்கத்தக்கணவகள்
9. இருவர் யாத்திரிகள்
10. சமயக் கட்டுரைகள்
11. இலக்கிய வழி (திருத்தப் பதிப்பு)
12. கம்பராமாயணக் காட்சி (கவிநயக் கட்டுரை)
13. கந்தபுராணம் தகூர்காண்டம் உரை
14. நாவலர்
15. சிந்தனைச் செல்வம்
16. நாவஸரும் கோயிலும்
17. சிந்தனைக் களஞ்சியம்
18. கோயில்
19. ஆறுமுகநாவலர்
20. கம்பராமாயணக் காட்சிகள்
21. அன்பினைந்தினை
22. அத்வைத சிந்தனை
23. செந்தமிழ்க் களஞ்சியம்
24. பாஷ்ட - இலக்கணம், இலக்கியம் கற்பித்தல்

இருமகள் அழுத்தகம் சன்னாகம்.